Indian Vedic School
Language of the Gods

FAMOUS MORAL STORIES

BY INDIAN VEDIC SCHOOL

TAMIL VOL - 7

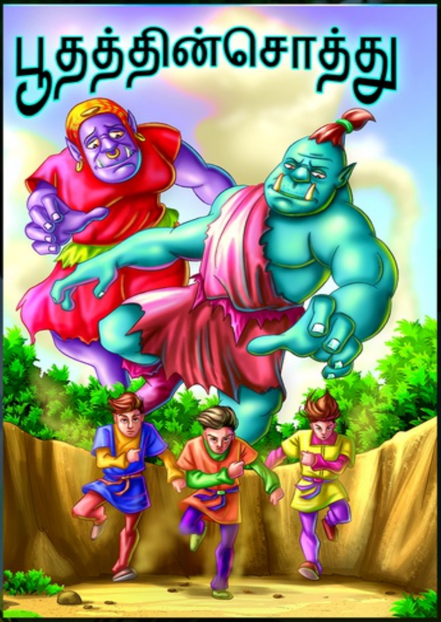

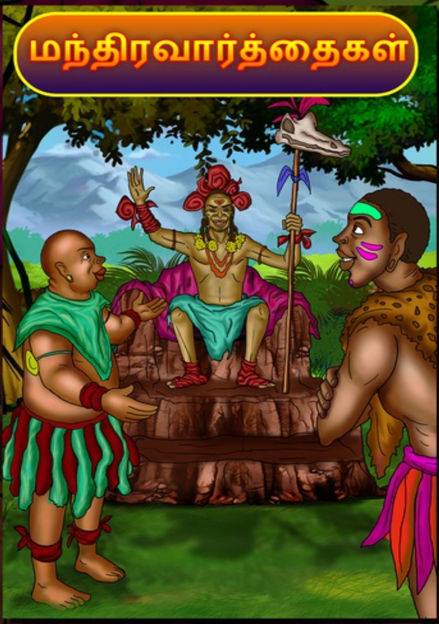

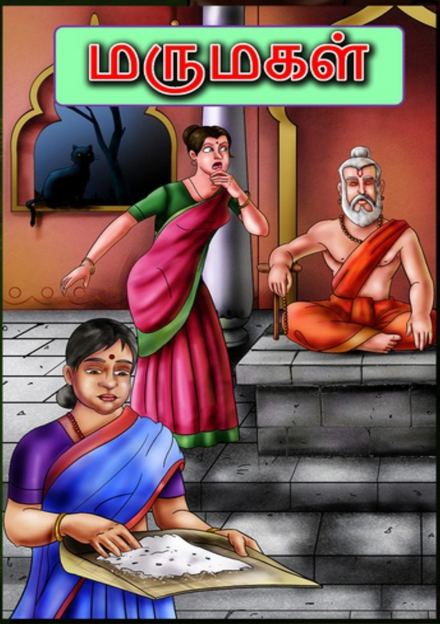

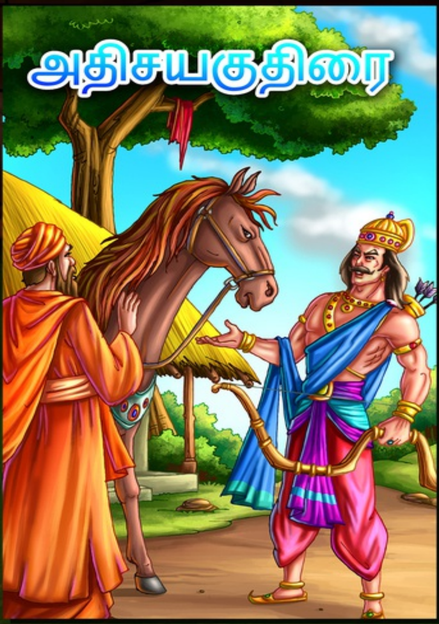

INDEX

CURSE OF DEMON	1-8
CROP EATING FENCE	9-17
DEMONS WEALTH	18-28
DEDICATION	29-38
MAGIC WORDS	39-46
CLEVER ACT	47-54
DAUGHTER IN LAW	55-62
WONDER HORSE	63-72
ELEPHANT	73-79

பூதத்தின் சாபம்

கன்தர்வபூர் கிராமத்து மக்கள் படிக்காதவர்கள்; மூட நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொரு பௌர்ணமியன்று அங்கே வருகை தரும் பூதமே அந்த கிராமத்தை உருவாக்கியதாக அவர்கள் நம்பினர்.
மற்ற கிராமத்து மக்களும் அதை நம்பினர்.
பூதம் நம் கிராமத்துக்கு வரும் பொழுது யாரையாவது பார்த்தால் அதற்கு கோபம் வரும் என்பது உங்களுக்கு தெரியுமா ?
ஆமாம் இதை நான் கேள்விப் பட்டேன்.
ஒவ்வொரு பௌர்ணமியன்று கிரமத்து மக்கள் கிராமத்துக்கு வெளியே ஒரு பெரிய விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்வது வழக்கம். மறு நாள் அரைகுறையாக உண்ணப்பட்ட உணவைக்கண்டு, பூதம் சாப்பிட்டதாக நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைவர்.
அதே கிரமத்தில் வசந்த் என்ற பணக்கார வியாபாரி ஒருவன் இருந்தான். அவன் பூதம் என்பது ஓர் கற்பனை என்று நம்பினான்.

ஒரு நாள் பௌர்ணமியன்று மக்கள் விருந்து படைத்திருந்த இடத்துக்குச்சென்று கவனித்தான். பொறுத்திருந்த சிறிது நேரத்தில் சில குரங்குகள் வந்து அந்த உணவை சாப்பிட்டன.
ஹா .... ஹா.... ஹா .... உணவை சாப்பிடும் இவர்கள் தான் அந்த பூதமா .
அவனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது.
கிராமத்தினரின் இந்த மூட நம்பிக்கையை என் லாபத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.
அடுத்த நாள் ..
பூதம் என்னை நேற்றிரவு பார்த்தது. என்னை தயவு செய்து மன்னித்து விடுங்கள்.

நீ ஏன் அங்கே போனாய்.
எனக்கு தூக்கத்தில் நடக்கும் பழக்கம் உண்டு என்று உங்களுக்கு தெரியாதா ?
நான் தூக்கத்தில் நடந்து விருந்து கொடுக்கப்பட்ட இடத்திற்கு போய் விட்டேன். பூதம் என்னை பார்த்து கோபம் கொண்டது.
நீ இங்கு ஏன் வந்தாய் ?
நான் தவறுதலாக, தூக்கத்தில் நடப்பதினால் வந்துவிட்டேன்.
பூதம் என்னைப்பற்றி எல்லா விவரத்தையும் கேட்டது. அது என் தாத்தாவைப்பற்றி கேட்டதும் ...
ஓஹ்! நீ திரு. ராமனுடைய பேரனா, ஏன் எனக்கு சொல்லவில்லை ? உன் தாத்தா இந்த கிராமத்தை உருவாக்குவதில் மிகவும் உதவியாய் இருந்தார்.

இப்பொழுது கேள், நீ ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு மூட்டை தானியம் எல்லோரிடமும் பெற்றுக்கொள், ஒரு வழியில் இந்த கிராமம் உன்னை சேர்ந்தது தானே.
அனைவரும் வசந்த் சொல்வதை கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.
பூதம் உன்னால் மகிழ்ந்து விட்டது, அதன் விருப்பப்படியே நாங்கள் செய்வோம். எங்கள் அறுவடையிலிருந்து இரண்டு மூட்டை உனக்கு கொடுத்தால் பூதம் மகிழும்.
வசந்த் அனைவரையும் முட்டாளாக்கி, ஒவ்வொரு நேரமும் ஒரு கதையை சொல்லி, பணமும் தானியங்களும் அப்பாவி மக்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டிருந்தான்.
கந்தர்வபூரில் மனோஹர் என்று ஓர் இளைஞன்-- இருந்தான். அவன் அறிவுள்ளவனாகவும், திறமைமிக்கவனாகவும் இருந்தான். வசந்த் அனைவரையும் முட்டாளாக்கிக்கொண்டிருப்பதை புரிந்து கொண்டான்.

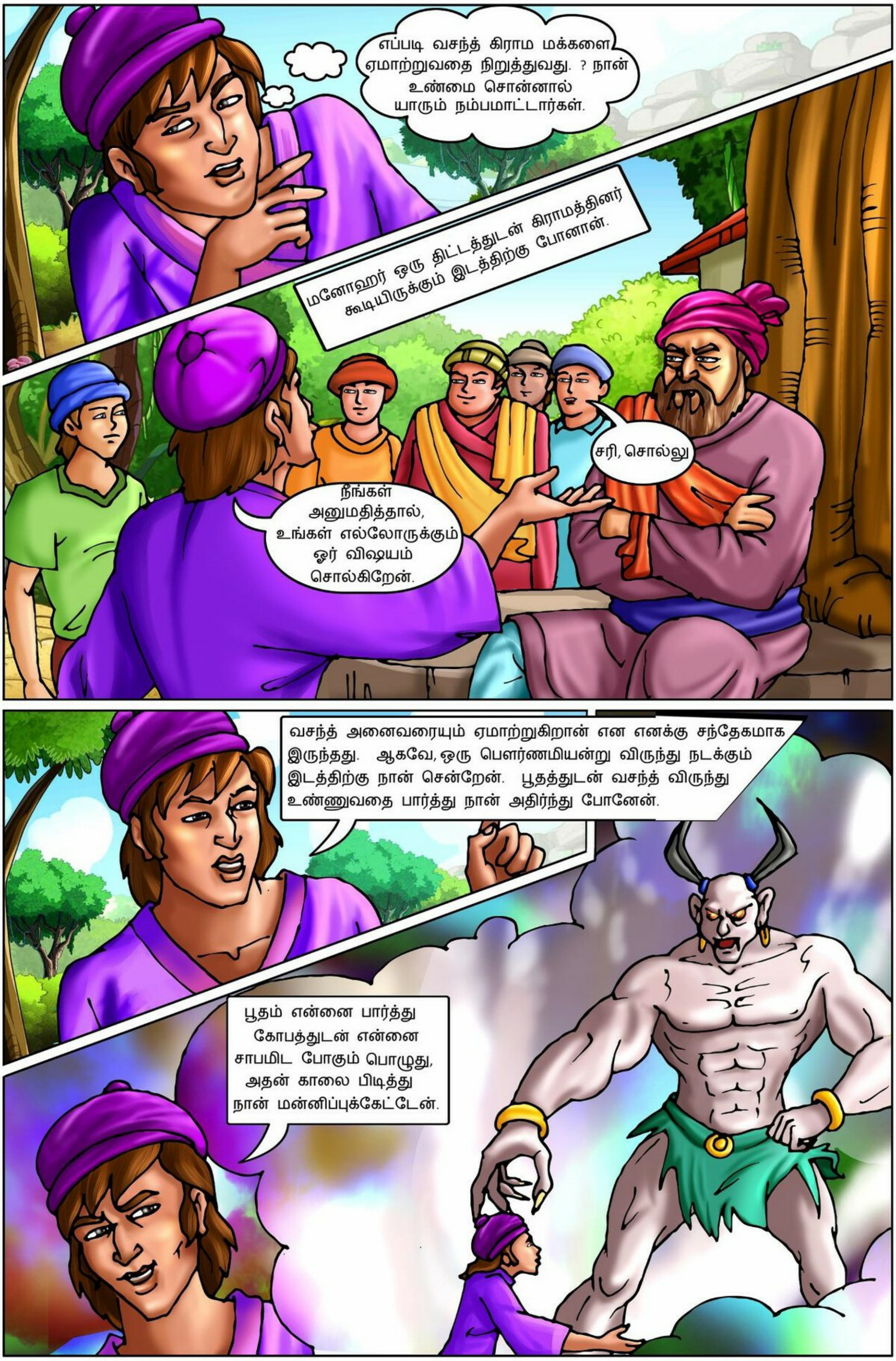
எப்படி வசந்த் கிராம மக்களை ஏமாற்றுவதை நிறுத்துவது. ? நான் உண்மை சொன்னால் யாரும் நம்பமாட்டார்கள்.
மனோஹர் ஒரு திட்டத்துடன் கிராமத்தினர் கூடியிருக்கும் இடத்திற்கு போனான்.
நீங்கள் அனுமதித்தால், உங்கள் எல்லோருக்கும் ஓர் விஷயம் சொல்கிறேன்.
சரி, சொல்லு
வசந்த் அனைவரையும் ஏமாற்றுகிறான் என எனக்கு சந்தேகமாக இருந்தது. ஆகவே, ஒரு பௌர்ணமியன்று விருந்து நடக்கும் இடத்திற்கு நான் சென்றேன். பூதத்துடன் வசந்த் விருந்து உண்ணுவதை பார்த்து நான் அதிர்ந்து போனேன்.
பூதம் என்னை பார்த்து கோபத்துடன் என்னை சாபமிட போகும் பொழுது, அதன் காலை பிடித்து நான் மன்னிப்புக்கேட்டேன்.

என் நடத்தையினால் பூதம் மகிழ்வுற்றது.
வசந்த், இந்த பையன் எனக்கு பிடித்திருக்கிறான். உன் மகளை இவனுக்கு மணம் முடித்து கொடு. உன் சொத்தை எல்லாம் இவனுக்கே கொடு.
வசந்துக்கு தன் சொத்தையும் மகளையும் எனக்கு தர இஷ்டம் இல்லை. இதைப்பார்த்து அவன் மீதும், கிராமத்தின் மீதும் சாபமிட பூதம் நினைத்தது. அதனால் பிறகு அவன் ஒப்புக்கொண்டான்.
கிராமத்தினர் வசந்தை அழைத்து மனோஹர் உண்மை பேசுகிறானா என கேட்டனர். அவனுக்கு என்ன சொல்வதென்றே விளங்கவில்லை. மறுத்தால், அவன் குட்டு வெளிப்பட்டுவிடும், ஒப்புக்கொண்டால், சொத்தும் கொடுத்து, அவன் மகளையும் மனோஹரனுக்கு மணம் முடித்து கொடுக்கவெண்டும்.

வசந்த் யோசிப்பதை கிராம மக்கள் கவனித்தனர் ....
என்ன யோசிக்கிறாய், இது பூதத்தின் விருப்பம். ஒப்புக்கொள், இல்லையென்றால், பூதம் உன் மீதும், முழு கிராமத்தின் மீதும்,சாபமிட்டு விடும்.
கடைசியில், வேறு வழியில்லாமல் வசந்த் ஒப்புக்கொண்டான்.
சில நாட்கள் கழித்து ...
பூதம் நம் செய்கையால் மகிழ்ந்து விட்டான். அவன் என் மாமனாருக்கு நீங்கள் இரண்டு மூட்டை தானியம் தருவதை நிறுத்தச்சொல்லி விட்டான். இனி பூமிக்கு வர இயலாததால், விருந்தையும் நிறுத்தச் சொல்லி விட்டான்.
கிராமத்தினர், இரண்டு மூட்டை தானியத்தையும், பௌர்ணமி இரவு விருந்தையும் நிறுத்தி விட்டனர். மெதுவாக, பூதத்தையும் மறந்து விட்டனர்.
முற்றும்

பயிரை தின்னும் வேலி

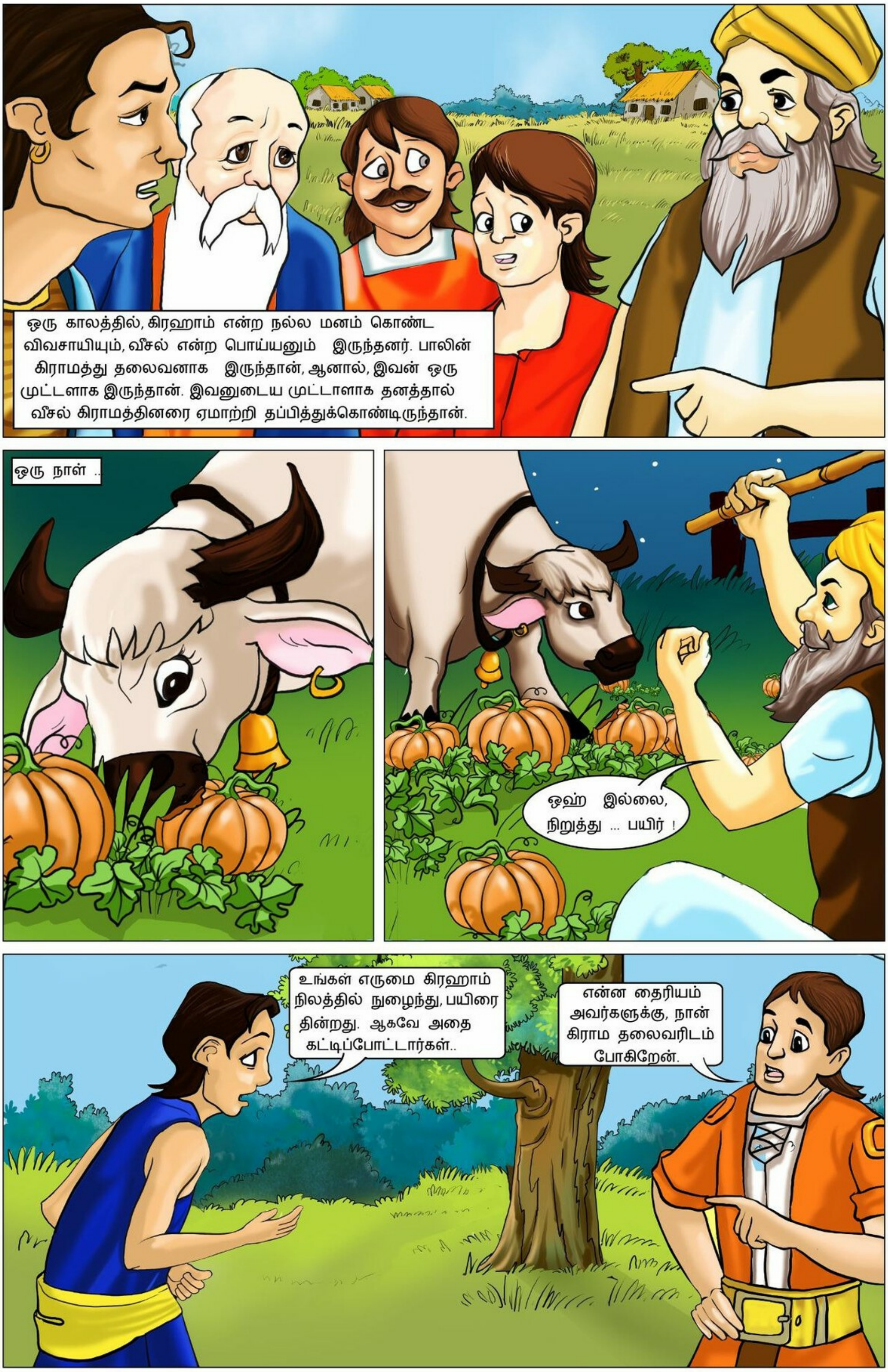
ஒரு காலத்தில், கிரஹாம் என்ற நல்ல மனம் கொண்ட விவசாயியும், வீசல் என்ற பொய்யனும் இருந்தனர். பாலின் கிராமத்து தலைவனாக இருந்தான், ஆனால், இவன் ஒரு முட்டளாக இருந்தான். இவனுடைய முட்டாளாக தனத்தால் வீசல் கிராமத்தினரை ஏமாற்றி தப்பித்துக்கொண்டிருந்தான்.
ஒரு நாள் ..
ஒஹ் இல்லை, நிறுத்து ... பயிர் !
உங்கள் எருமை கிரஹாம் நிலத்தில் நுழைந்து, பயிரை தின்றது. ஆகவே அதை கட்டிப்போட்டார்கள்..
என்ன தைரியம் அவர்களுக்கு, நான் கிராம தலைவரிடம் போகிறேன்.

ஐயா, கிரஹாம் என் எருமையை பலவந்தமாக எடுத்துக்கொண்டான்.
போய் கிரஹாமை அழைத்து வா.
ஐயா, அவனுடைய எருமை என் பயிரை தின்று அழித்து விட்டது, எனக்கு தயவு செய்து, நஷ்ட ஈடு வாங்கி தாருங்கள்
ஐயா, அவன் பொய் சொல்கிறான். வேண்டுமென்றால், எருமையின் பல்லை சோதித்து பாருங்கள், அதில் புல் இல்லை.

அப்படியென்றால், கிரஹாம் உடைய பயிர் எங்கே ?
கிரஹாம் பயிருக்கு வேலி கட்டியிருக்கிறான். அந்த வேலியே அவனுடைய பயிரை சாப்பிட்டு இருக்கும்.
நீ போய் கிரஹாம் உடைய வேலியைப்பார், ஏதாவது புல் வேலியின் மேல் கிடக்கிறதா என்று.
வேலைக்காரன் கிரஹாம் உடைய நிலத்துக்கு போய் பார்க்கின்றான்

ஐயா, பார்த்தேன், வேலியின் மீது புல் இருக்கிறது.
ஒஹ்ற, வேலி பயிரை தின்றிருக்கிறது, நீ ஏழை எருமை மீது பழி சுமத்துகிறாய்..
நீ உன்னுடைய வேலியும் நஷ்ட ஈடும், வீசலுக்கு தரவேண்டும்.
வீசல் வேலியை தன் வீட்டிற்குப்பின்னால் நட்டி விடுகின்றான்.

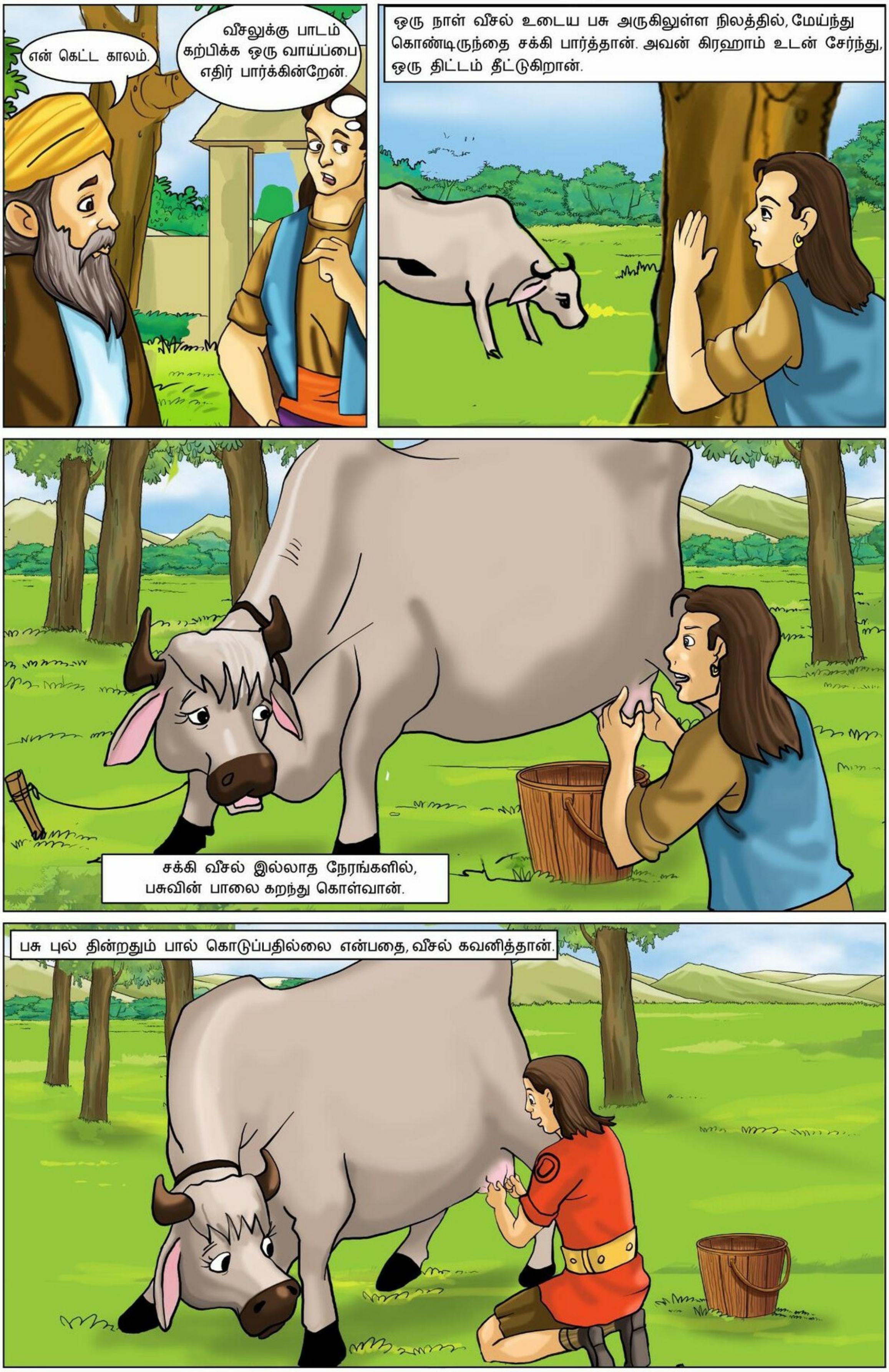
என் கெட்ட காலம்.
வீசலுக்கு பாடம் கற்பிக்க ஒரு வாய்ப்பை எதிர் பார்க்கின்றேன்.
ஒரு நாள் வீசல் உடைய பசு அருகிலுள்ள நிலத்தில், மேய்ந்து கொண்டிருந்தை சக்கி பார்த்தான். அவன் கிரஹாம் உடன் சேர்ந்து, ஒரு திட்டம் தீட்டுகிறான்.
சக்கி வீசல் இல்லாத நேரங்களில், பசுவின் பாலை கறந்து கொள்வான்.
பசு புல் தின்றதும் பால் கொடுப்பதில்லை என்பதை, வீசல் கவனித்தான்.

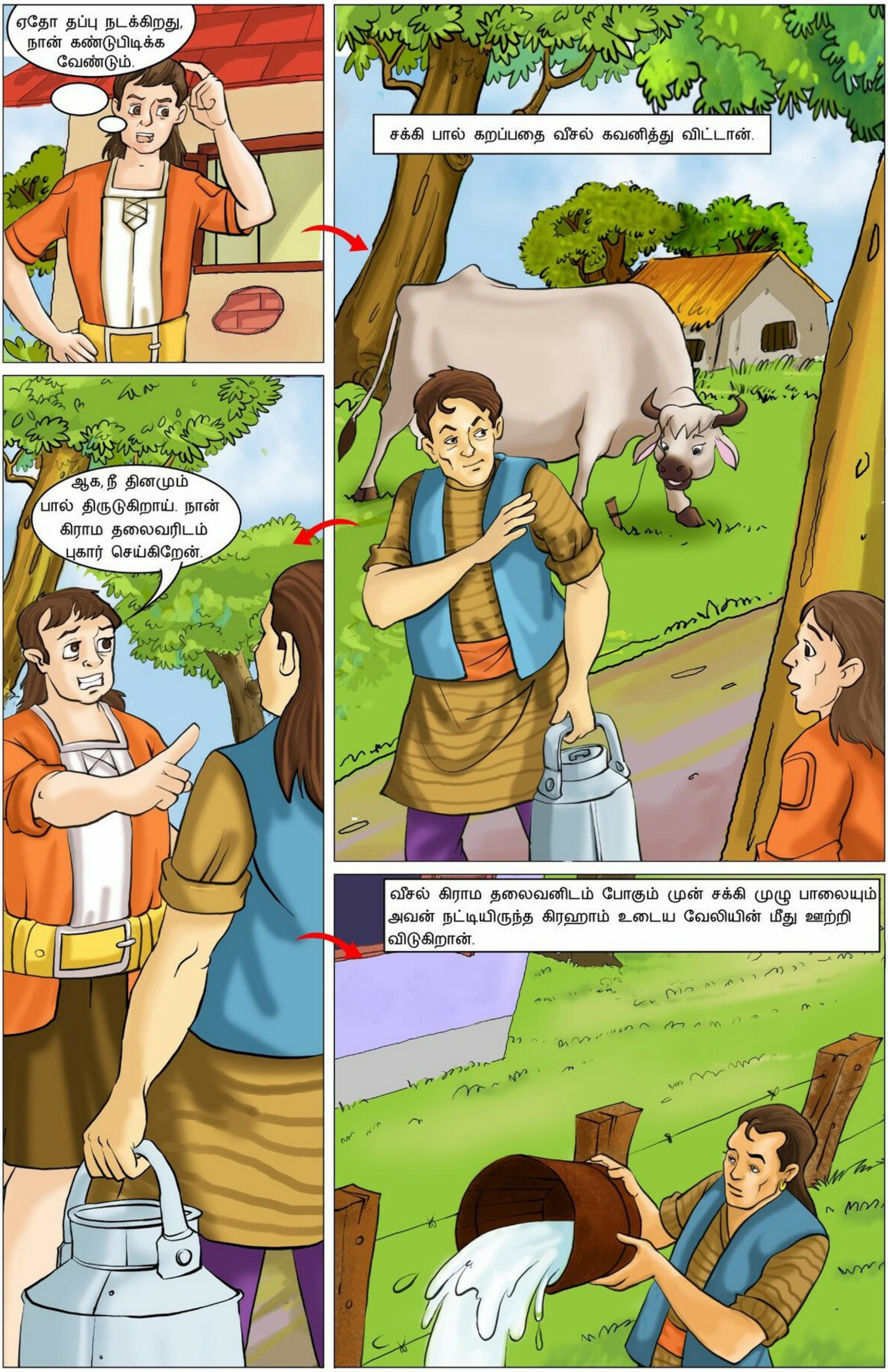

ஏதோ தப்பு நடக்கிறது, நான் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.
சக்கி பால் கறப்பதை வீசல் கவனித்து விட்டான்.
ஆக, நீ தினமும் பால் திருடுகிறாய். நான் கிராம தலைவரிடம் புகார் செய்கிறேன்.
வீசல் கிராம தலைவனிடம் போகும் முன் சக்கி முழு பாலையும் அவன் நட்டியிருந்த கிரஹாம் உடைய வேலியின் மீது ஊற்றி விடுகிறான்.

ஐயா, இவன் தினமும் என் பசு உடைய பாலை திருடுகிறான்.
ஐயா, எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது, இவன், சும்மாவே என் மீது பழி சுமத்துகிறான்.
பிறகு, அவனுடைய பசுவின் பால் எங்கே ?
பயிரை தின்ற வேலி இவன் வீட்டிற்கு பின்னால் நடப்பட்டுள்ளது, அது பசி எடுக்கும் பொழுது பால் முழுவதும் குடித்திருக்கும்.
போய் வீசல் உடைய வீட்டில் பாருங்கள்.

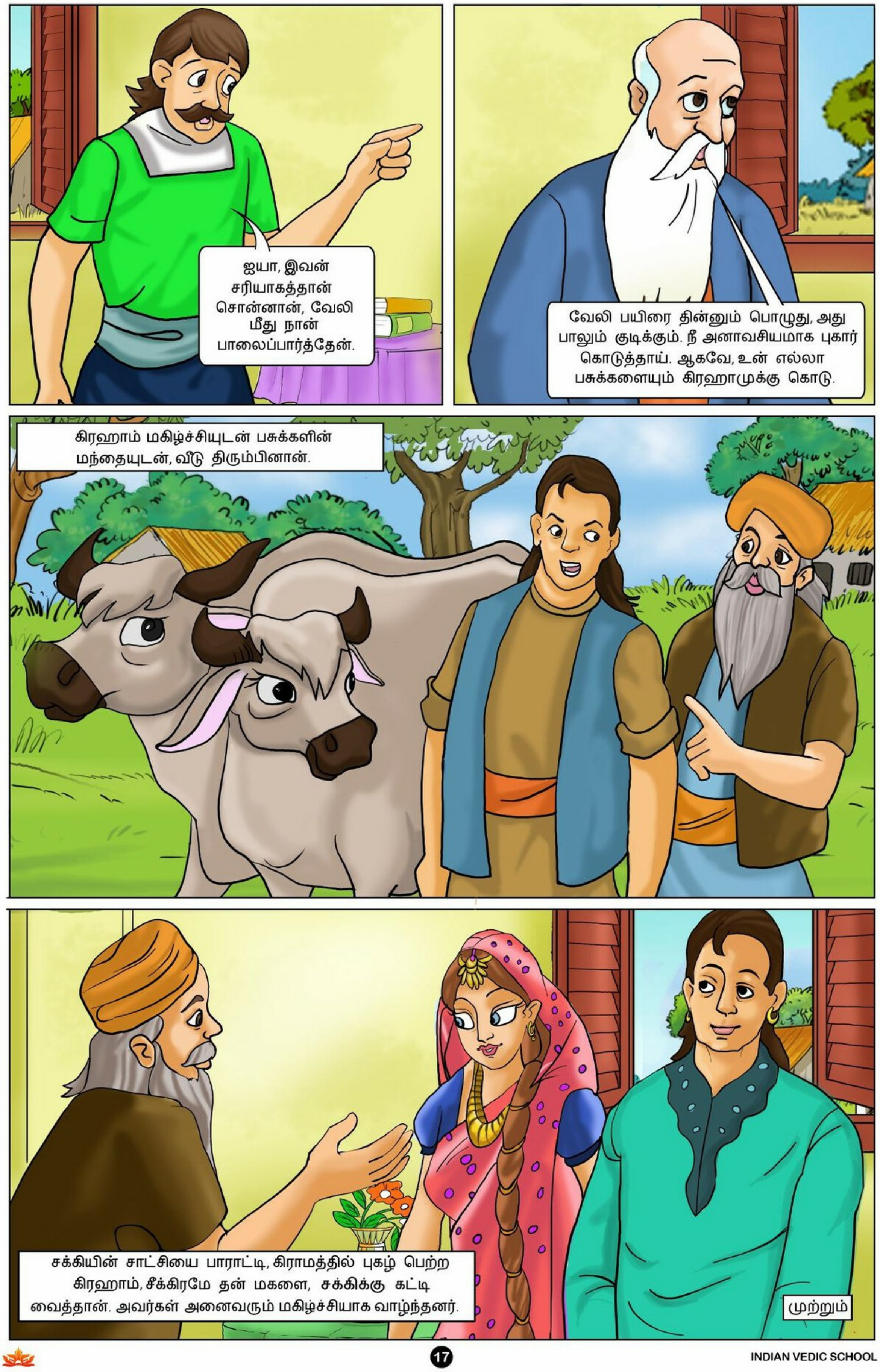
ஐயா, இவன் சரியாகத்தான் சொன்னான், வேலி மீது நான் பாலைப்பார்த்தேன்.
வேலி பயிரை தின்னும் பொழுது, அது பாலும் குடிக்கும். நீ அனாவசியமாக புகார் கொடுத்தாய். ஆகவே, உன் எல்லா பசுக்களையும் கிரஹாமுக்கு கொடு.
கிரஹாம் மகிழ்ச்சியுடன் பசுக்களின் மந்தையுடன், வீடு திரும்பினான்.
சக்கியின் சாட்சியை பாராட்டி, கிராமத்தில் புகழ் பெற்ற கிரஹாம், சீக்கிரமே தன் மகளை, சக்கிக்கு கட்டி வைத்தான். அவர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தனர்.
முற்றும்

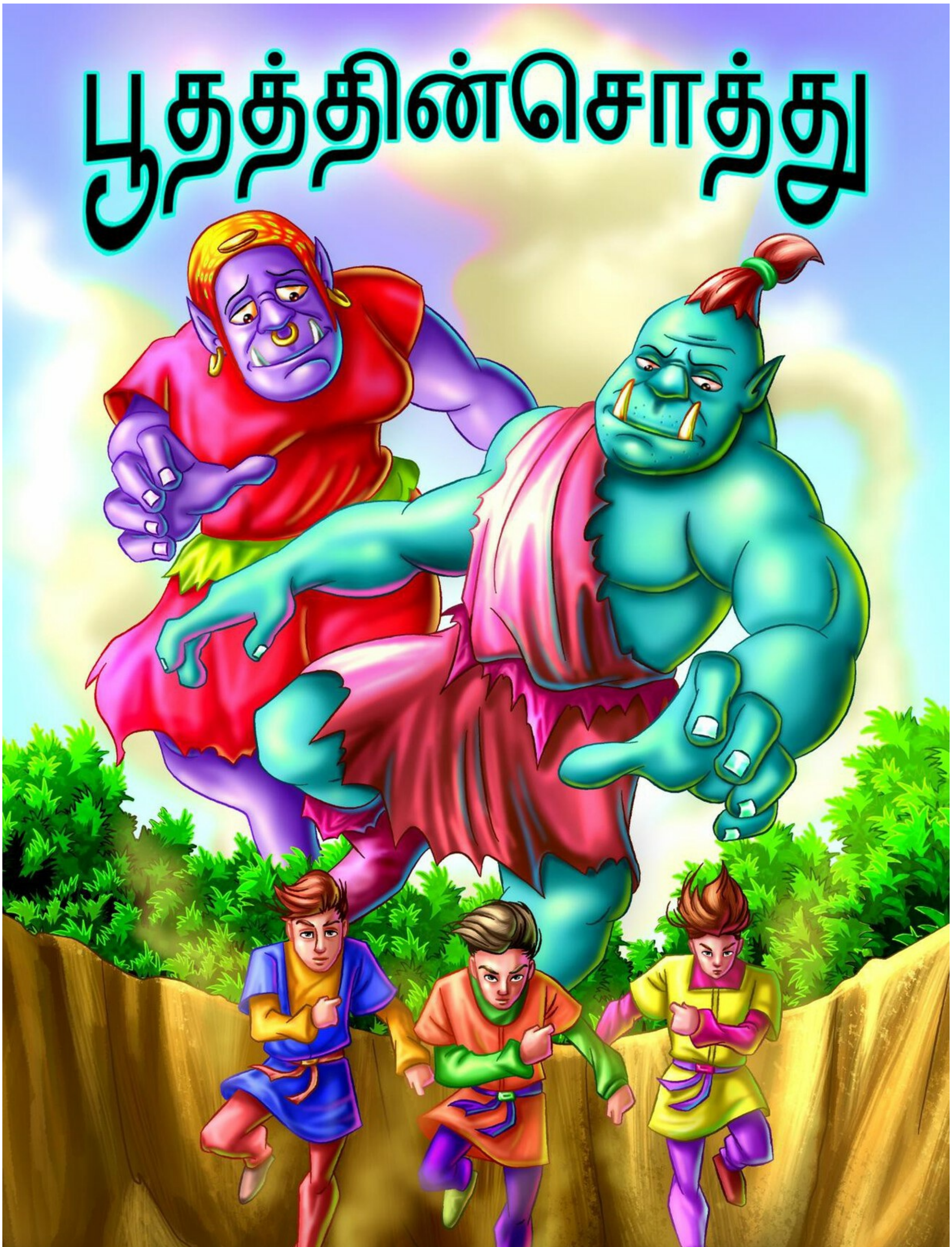
பூதத்தின்சொத்து

ஒருசிறுகிராமத்தில் ஒருமர வெட்டிஇ ருந்தான். அவனுக் குவின்னி, பின்னி, டின்னிஎன் றமூன்று பிள்ளைகள்
டின்னிமூ வரிலும்சின்ன வனானாலும் புத்திசாலியாக இருந்தான்.
காட்டிலிருந் துமரக்கட் டைகளைகொ ண்டுவந்து மரம்வெட்ட தந்தைக்கு உதவிசெய்தனர்.
ஒருநாள்ம ரத்தைகாட் டில்சேகரிக் கும்பொழுது, ஒருபுலியுடை யகர்ஜ னையை கேட்டனர்.
ஆண்டவனே, இதுபு... பு... புலி, பின்னி, ஓடு..
GARR R R..

அனை வரும் ஓடஆரம்பி த்தனர்.
அவர்கள்ஒருபெரியஆல மரத்தைஅடைந்தனர்.
தயவுசெ ய்துநில்லு ங்கள், என்னால் ஓடமுடியாது..
நாம் காட்டிற்குள் வெகுதூரம் வந்துவிட்டோம். இருட்டுவதற் குள்திரும்ப வேண்டும்.
இருங்கள் ... அங்கேவிளக்கு தெரிகிறது, வாருங்கள் போகலாம்.
உள்ளே போய்யாரா வதுஇருக்கி றார்களா எனபார்ப்போம்.
ஜாக்கிர தையாககுகை க்குள்நுழை கிறார்கள்.

எனக்கு யோகம், என்கணவனுக்குபரி மாறவேண்டும், மானிடதந் தூரிமாமிசம் ... ஹா... ஹா.... ஹா...
டின்னிசிந்தித்து, ஓர்யோசனை க்குவருகிறான்.
ஒஹ், அழகானபெண்ணே. நீஇப்பொழுது எங்களைசா ப்பிட்டால், உணவுஇ ல்லாமல் மெலிந் துஇருப்பதால், நாங்கள் ருசியாக இருக்கமட்டோம். எங்களுக் குசாப்பிட ஏதாவதுகொடு, சாப்பிட்டால்நல் லாபருமனுட ன்ருசியாக இருப்போம்.
அத்தனை பேரிலும்நீவி வேகமாக இருக்கிறாய், சரி, நான்சாப்பிட உணவுத ருகிறேன்.
ஒஹ், நன்றி ! நீஎன்இறந்த மாமியைநி னைவுபடு த்திவிட்டாய். அவளும் உன்னைப் போல்நல்ல குணம் உடை யவள். நாங்கள்உன் னைமாமிஎ னஅழைக் கலாமா?
சரி, அப்படியே...

அந்த பெண்பூதம் அவர்களுக்கு
உணவுகொ டுக்கிறது.
சுவையா னசாப்பாட்
டிற்குப்பிறகு, டின்னியை
கேட்டாள் ...
எனக்குஉ ன்னைபிடித்தி
ருக்கிறது, குழந்தாய், நீஎன்மக
ளைமணக்க வாக்குறுதி
கொடுத்தால், உங்களைஎன்
கணவனிட மிருந்துகாப்ப
ற்றுகிறேன்.
டின்னிபுன்
முறுவலு டன்பதில்
சொன்னான் ...
ஓஹ்மாமி, நான்கௌர
விக்கப்பட்டேன். உன்னைப்
போல்உன்ம களும்அ
ழகாகஇருப்பா ள்எனநினை
க்கிறேன்.
அவள் அவர்களை, ஒருகிடங்கில்ம றைத்துவைக்கிறாள்.
மூன்றுச கோதரர்க ளும்அங்கே இருந்ததைபார்
த்துஆச்சரி யப்பட்டனர்.
பாருங்கள்,
புதையல்.

அதற்குள் ஆண்பூதம்வ ந்துவிடுகிறது.
ஹ்ம்ம்ம், மனிதவாடை ...
மனிதர்களா? இங்கே, மனிதர்கள் இல்லையே ..
நீஎன்னைஏ மாற்றமுடி யாது, பெண்ணே! எனக்கு கொடுக்காமல் நீமட்டும்சாப்பிட எண்ணுகிறாயா?
கிடங்கிலி ருந்துஅவர் களை, வெளியே கொண்டுவ ருகிறான்.
நான்சொ ன்னேன், நீஏமாற் றமுடியாது, இப்போ, இவர்களை வறுக்கப் போகிறேன்.
ஓஹ்கணவா! தயவுசெய்து அவர்களை ஒன்றும்செ ய்யாதே.. ஒருவ ன்நம் மக ளைமணக்கச ம்மதித்ததால், நான்அவர் களுக்குவா க்குறு திகொ டுத்திருக்கிறேன்.
இவர்கள்எ ன்மனை வியை, மயக்கி விட்டார்கள். அவள்தூங் கும்பொ ழுதுஇ வர்களை நான்சாப்பிட் டுவிடுகிறேன்.

பெண்பூதம், அவர்களைஇர வுதங்கும்படி
சொல்லிவிட்டாள். பிறகுஅ ன்றிரவு ....
இந்தபூதம் நம்மை விடாது. காலைநே ரத்தில், தப்பிசெல் லவேண்டும்.
ஆமாம், சரிதான், சிறிதுதங்க மும்எடுத்துக் கொள்ளலாம்.
அவர்கள் மெதுவாககிட ங்கிற்கு சென்று,
கோணிப்பை யில்தங்கத் தைநிரப்பினர்.
ஹஹ், அதுஎன்னசத்தம்?
பூதம்தேடி க்கொண்டுவந்து, இவர்களை கிடங்கில்பார்த் துவிட்டது.
என்னசெ ய்கிறீர்கள்? என்புதைய லைதிருடமுய ற்சிக்கி றீர்களா?
இல்லை மாமாசத்தம் கேட்டுயா ரோதிருடுகிறா ர்கள்என்று பார்க்கவ ந்தோம்.

யாரும் திருடமு டியாது,
போய்தூங் குங்கள்.
பூதம்தூங்க போனஉடன், மூ வரும்இரவி
ல்தப்பி வீட்டைநோ க்கிசெ ன்றனர்.
அடுத்தநாள், அவர்கள்த ப்பிப்போனதால்
பூதம்கோபம் கொண்டது.
நீயேபார்டி
முட்டாள்பெ ண்ணே,
நம்மை ஏமாற்றிஓ
டிவிட்டனர்.
ஒஹ், அவர்களை
நம்பினதுஎ னதுமுட்டா
ள்தனம்.
ஆண்பூதம்ம னைவியின்அ
ழுகையால்இளகி, அவளைதே
ற்றுகிறான்.
கவலைப்ப டாதேஅன்பே,
இந்த மந்திரக் காலணி
யின்உதவியால், அவர்க
ளைபிடி த்துவிடுகிறேன்.

ஆண்பூதம் வெகுவேகமா கஅந்தமூவரின் பின்னால்ஓ ருகிறான், ஆனால் ...
ஒஹ்,, இல்லை .... உதவி .. அஓள
அவன்வே கத்தைமுடக்க முடியாமல்மலைஉ ச்சியிலிருந்து கீழேவி ழுந்தும யங்கிவி டுகிறான்.
பூதத்தின்க ர்ஜனைகேட்டு, சகோதரர்கள் போய்பார்க் கின்றனர்.
இவன்கீ ழேவிழுந்து விட்டான். நாம்தப் பித்தோம்.
அந்தகாலணி கள்மந்திரச க்தியுள்ளவை போல்தெ ரிகிறது, அதைஎடு த்துக்கொ ள்வோம்.
அண்ணே, மந்திரக் காலணிகள்இ ருப்பதால், திரும்பி போய் தங்கத்தை எடுத்து வரலாமே.
பேராசை வேண்டாம், வீட்டிற்கு போவோம்வா
ஹா, நீபயந்துவிட்டாய், நீஇங்கேயேஇரு, நான்போய்த ங்கத்தை கொண்டு வருகிறேன்.
டின்னிகா லணிஅணிந்து, குகைக் குஓடுகிறான்.

அவன்குகை க்குபோனஉடன் ...
டேய்போக்கி ரிப்பயலே ... உனக்குள வ்வளவு தைரியம், நான் சொல்வதை ஏமாற்ற, என்கணவனி ன்காலணி களை அணி ந்துஇரு க்கிறாய்.
மாமி, என்னை கேளுங்கள்முதலில். மாமாவைபெ ரியபூதம்கட த்திக்கொண்டது, அவர்இந்தகால ணிகளைகொ டுத்துஉங்கள் உதவிபெறஅ னுப்பினார்.
எவ்வளவுதை ரியம்அந்த பூதத்திற்கு, இப்பொழுதேபோ ய்அதைகொன்று, என்கணவ ரைவிடுவிக்கிறேன்.
இல்லைமாமி, அவன்மிகவும்ப லசாலி, அவனுக்கு தங்கத்தை பணயமாக கொடுத்துவிடலாம்.
பெண்பூத ம்ஒருமூட்டை தங்கத்தை கொண்டுவந்து ...
உம்ம்ம்நட ... போகலாம் ..
இல்லைமாமி, உங்கள்அழகை பார்த்தும யங்கிஉங்களை யும்கட த்திவி டுவான். ஆகவேநானே தனியாக போகிறேன்.
அப்போசரி,
டின்னியும் அவன்சகோதரர் களும்வீட்டை அடைந்தனர், பாதுகா ப்பாகவும், பணக்கா ரராகவும்.

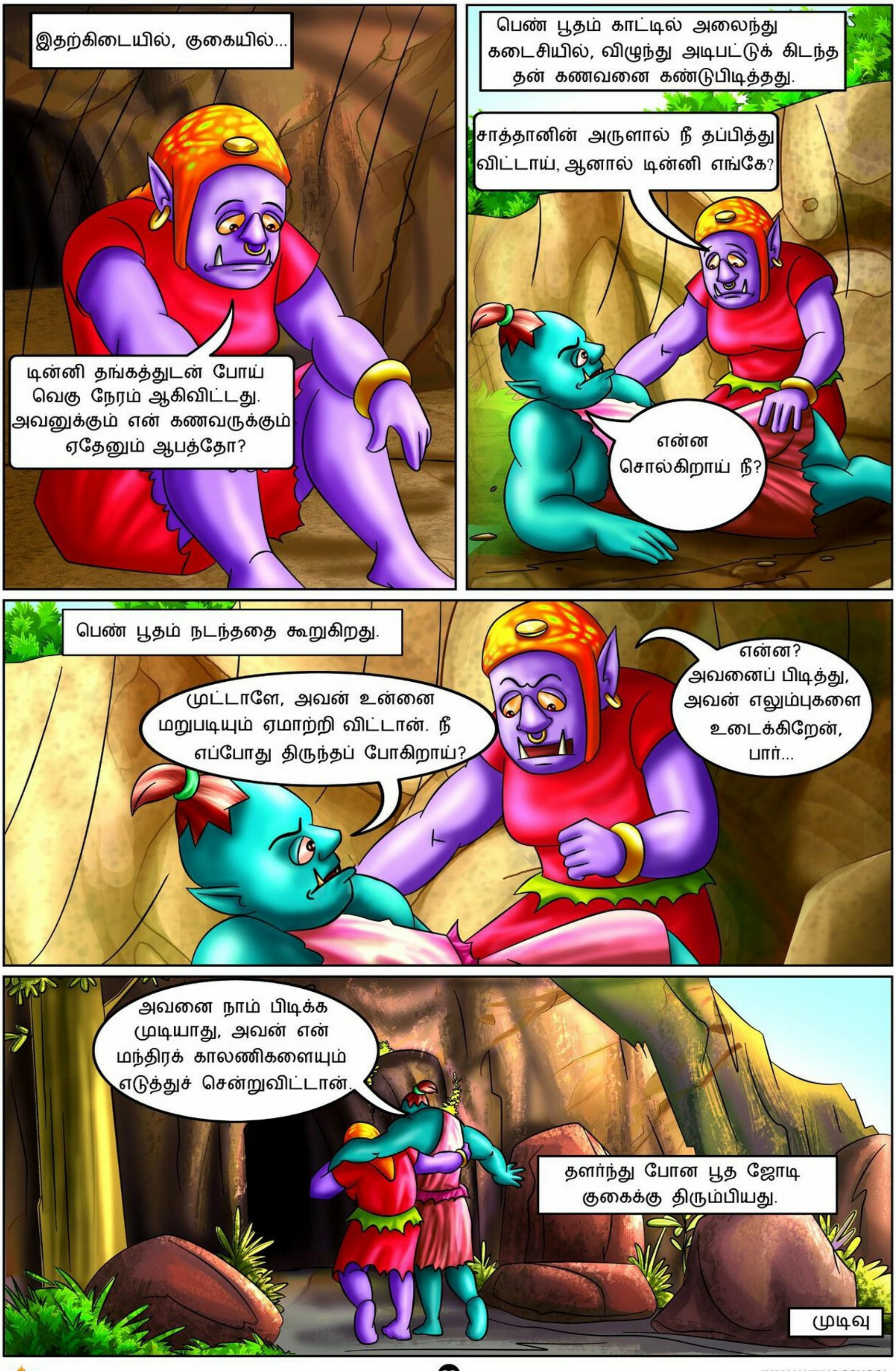
இதற்கிடையில், குகையில்...
டின்னி தங்கத்துடன் போய் வெகு நேரம் ஆகிவிட்டது. அவனுக்கும் என் கணவருக்கும் ஏதேனும் ஆபத்தோ?
பெண் பூதம் காட்டில் அலைந்து கடைசியில், விழுந்து அடிபட்டுக் கிடந்த தன் கணவனை கண்டுபிடித்தது.
சாத்தானின் அருளால் நீ தப்பித்து விட்டாய், ஆனால் டின்னி எங்கே?
என்ன சொல்கிறாய் நீ?
பெண் பூதம் நடந்ததை கூறுகிறது.
முட்டாளே, அவன் உன்னை மறுபடியும் ஏமாற்றி விட்டான். நீ எப்போது திருந்தப் போகிறாய்?
என்ன? அவனைப் பிடித்து, அவன் எலும்புகளை உடைக்கிறேன், பார்...
அவனை நாம் பிடிக்க முடியாது, அவன் என் மந்திரக் காலணிகளையும் எடுத்துச் சென்றுவிட்டான்.
தளர்ந்து போன பூத ஜோடி குகைக்கு திரும்பியது.
முடிவு

அர்ப்பணிப்பு

ராவணனைதோற்கடித்து, சீதாவுடன் ஆரண்ய வாசத்திலிருந்து ராம் திரும்பிய நேரத்தி ன்கதைஇது.
அயோத்தி யின்மன்னனாக ஸ்ரீராம்முடிசூட்டி க்கொண்டார்,
மக்கள்தெய் வீகஆட்சியில்ம கிழ்ச்சியாக இருந்தனர்.
ஹனுமா ன்ஸ்ரீராமை தொடர்ந்து
அயோத்தியாவிற்கு சென்றார்.
நான் ராமனுடன் தங்கியி
ருந்துஅவரு க்குசேவை
செய்ய வேண்டும்
ஒருநாள் ....
ராமனுடை யசேவையில்கு
றைகூறஹ னுமான்யாரு
க்கும்வாய்ப்பு கொடுக்க
வில்லை.
இரவும்பக
லும்அவன் ராமனை
யே நினைத்துக்
கொண்டிருக்கிறான்.

லக்ஷ்மணன்பரத், ஷத்ருகன்மூ வரும்மக்கள்ஹனு
மானைபாராட் டியதைகே ட்டு, பொறா மைஅடைந்தனர்.
நான்தான்எ ன்னுடையஅண் ணனுக்குஇரவும்
பகலும்சேவை செய்துவ ருகிரேன். இவன்எங்
கேஇருந்தா ன்அப்பொழுது? எப்படியும்நா ம்நமதுஅண்
ணனைகவ னித்துஹனு மானைதூரம் வைக்கவே ண்டும்.
அடுத்தநாள்,
ஸ்ரீராம்உடையநிகழ்
சிநிரலைதயார் செய்தான்ல
க்ஷ்மணன்.
பரத், ஷத்ருகன், நாம் நிகழ்ச்சி நிரலின் முறை ப்படி சேவை செய்வோம்.
அடுத்த நாள்
வழக்கம்போல் ஹனுமான்த
ன்காலைகட மைகளை முடித்து,
ராமனுடைய சேவைக்குஅர
ண்மனைக்கு சென்றான், அங்கே,
லக்ஷ்மணன் அவனைதடு
த்து நிறுத்தினான்.

ஹனுமான், அண்ணனை இனி நாங்கள் கவ னித்துக் கொள்கி றோம். யார்என் னசெய்ய வெண்டும் என்றுநம்மிட ம்நிகழ்சி நிரல்உண்டு.
லக்ஷ்மணன் அட்டவணையை ஹனுமானிட ம்கொடுக்கி ன்றான்.
என்பெயர் இதில்சேர்க் கப்படவில்லை.
சகோதரா, இதில்விட ப்பட்டசேவை ஏதாவதுஇருந்தால் எனக்குகொ டுத்துஉபகாரம் செய்யவும்.
ஏதாவதி ருந்தால்நான் சொல்கிறேன் ஹனுமான், இப்பொ ழுதுநீ போகலாம்.
ஹனுமான் லக்ஷ்மணன்உ டையபதிலால் ஏமாற்றம்அடை ந்துஅரண்ம னைக்குராம தரிசனத்து க்காக போகிறான்.
ஹனுமான், என்னவிஷயம், நீசோகமாககாணப் படுகிறாய்?
ஹனுமான் அனைத்தை யும்விள க்கினான்.

ஸ்ரீராம்கூடவ ருத்தப்பட்டார்.
ஹனுமான் அவர்களைத ப்பாகநினை க்காதே. உன்னைப் போலவேஅ வர்களும்என் னைநே சிக்கிறா ர்கள். இதைப்ப ற்றிநான்ல க்ஷ்மனிட ம்பேசுகிறேன்.
என்மன்னா, அவர்கள், உங்கள்உரிமையு ள்ளச கோதரர்கள், அவர்இட த்தைநான் பிடிப்பதுதப்பு.
சரிஹனுமான், நான்என்ன செய்யவேண் டும்இப்பொ ழுது, சொல்.
மன்னா, கொட் டாவிவிடும்பொழுது, ஆரோக்கி யத்திற்குவி ரல்களை வாய்க்கு முன்சொ டுக்குபோட வேண்டும் எனகூற்று. நாள்முழு க்கவேலை யில்இருந்ததால், நீங்கள் சோர்ந்து போய்கொட்டா விவிடு கிறீர்கள், ஆனால் சொடுக்க போட மறந்து விடுகிறீர்கள். அந்தவே லையைஎ னக்குகொ டுங்கள்.
ஸ்ரீராம்சிரிக்கிறார்.
சரிஹனுமான், நீஅந்தவேலைசெய்.

அன்றி லிருந்து, ஹனுமான் ராமனுடன் இருந்தான். வேலை நேரத்தில், ராமன் கொட்டாவி விட்டால், ஹனுமா ன்பக்கத்தில் நின்றுசொடுக் குபோடுவான்.
ஹனுமான் அவனுடையவேலை யில்மூழ்கியி ருந்ததால், அவனுக்கு பசியும், தாக மும்தெரியவில்லை.
அன்றுமாலை, வேலைமுடித்து, ஸ்ரீராம்தன்னுடை யஅறைக்குபோனார். ஹனுமா னும்பின் தொடர்ந்தான்.
நீஉள்ளேபோ கமுடியாது, ராணிசீதா வைத்தவிர, உள்ளேயா ரையும்அ னுப்பஅனும திகிடை யாது, திரும்பிப்போ.
நான்திரும்பி போகமுடியாது. என்மன்னர் கொட்டாவிவி ட்டுவிரல் களால்சொ டுக்குபோ டவில்லை என்றால், அவர்உடல் நலத்திற் குநல் லதல்ல.

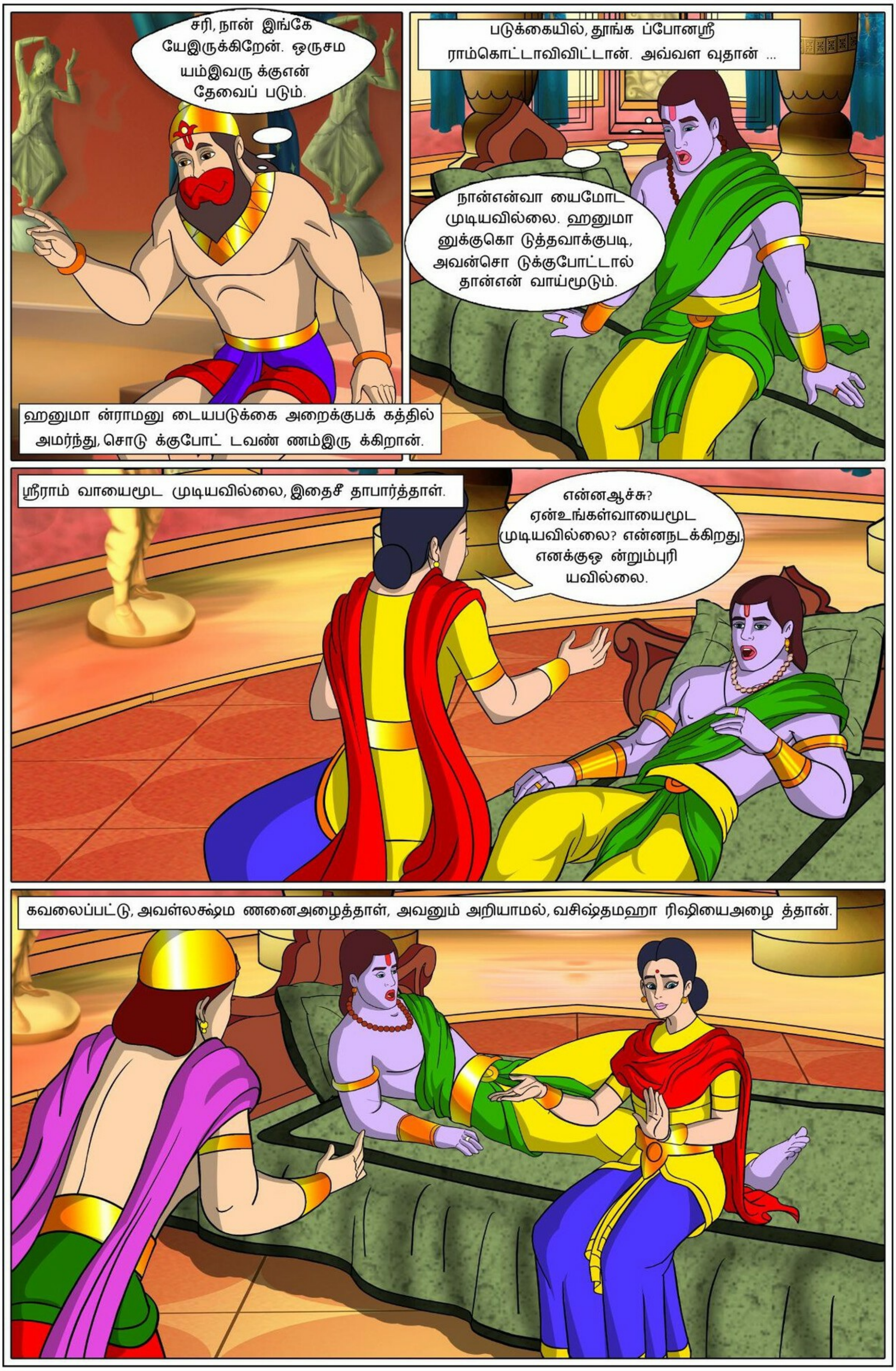
சரி, நான் இங்கே யேஇருக்கிறேன். ஒருசம யம்இவரு க்குஎன் தேவைப் படும்.
ஹனுமா ன்ராமனு டையபடுக்கை அறைக்குபக் கத்தில் அமர்ந்து, சொடு க்குபோட் டவண் ணம்இரு க்கிறான்.
படுக்கையில், தூங்க ப்போனஸ்ரீ ராம்கொட்டாவிவிட்டான். அவ்வள வுதான் ...
நான்என்வா யைமோட முடியவில்லை. ஹனுமா னுக்குகொ டுத்தவாக்குபடி, அவன்சொ டுக்குபோட்டால் தான்என் வாய்மூடும்.
ஸ்ரீராம் வாயைமூட முடியவில்லை, இதைசீ தாபார்த்தாள்.
என்னஆச்சு? ஏன்உங்கள்வாயைமூட முடியவில்லை? என்னநடக்கிறது, எனக்குஒ ன்றும்புரி யவில்லை.
கவலைப்பட்டு, அவள்லக்ஷ்ம ணனைஅழைத்தாள், அவனும் அறியாமல், வசிஷ்தமஹா ரிஷியைஅழை த்தான்.

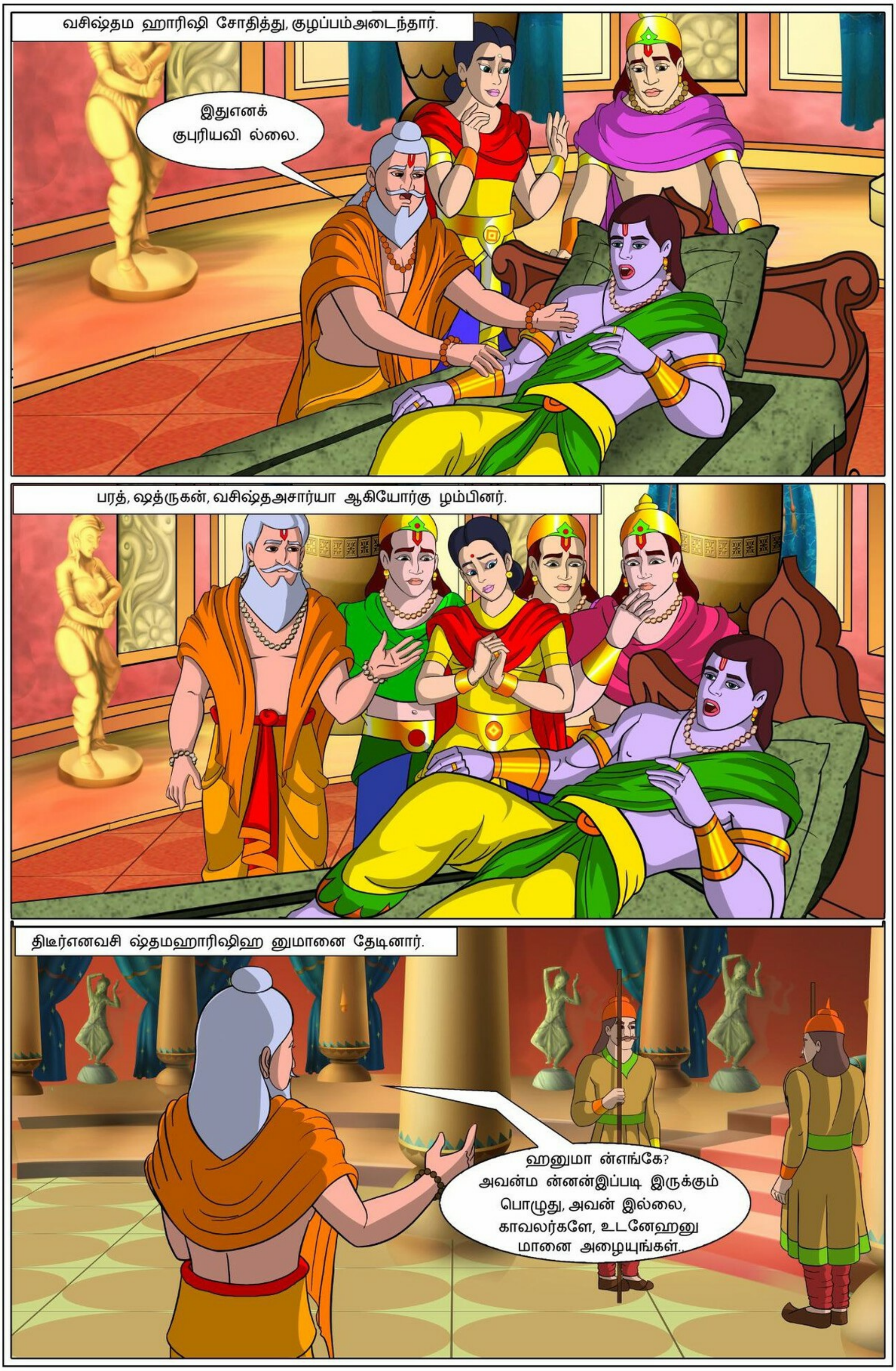
வசிஷ்தம ஹாரிஷி சோதித்து, குழப்பம்அடைந்தார்.
இதுஎனக் குபுரியவி ல்லை.
பரத், ஷத்ருகன், வசிஷ்தஅசார்யா ஆகியோர்கு ழம்பினர்.
திடீர்எனவசி ஷ்தமஹாரிஷிஹ னுமானை தேடினார்.
ஹனுமா ன்எங்கே? அவன்ம ன்னன்இப்படி இருக்கும் பொழுது, அவன் இல்லை, காவலர்களே, உடனேஹனு மானை அழையுங்கள்.

காவலர் ஹனுமானிட ம்போகின்றனர்.
வ்சிஷ்தம ஹாரிஷிஉட னேவரச்சொன்னார்.
ஒஹ், வாருங்கள், போகலாம்.
ஹனுமான் சொடுக்குபோட் டுக்கொண்டே ராமனுடை யஅறையில் நுழை கின்றான்.
சொடுக்கு சட்டத்தைகேட்டு, ராம ன்வாய் மூடுகிறான்.
என்னஆச்சிராம்?

ஸ்ரீராம் முழுக்கதை யும்கூறுகிறார்.
வசிஷ்த்ம ஹாரிஷி, இப்பொழுது சொல்லுங்கள், ஹனுமா னைஉ ள்ளேவிட வில்லை, கொட்டாவிவிட் டுநான்வாய் மூடியி ருந்தால், தன்வேலை யைசெய்யமுடி யவில்லை யேஎன்றுஹ னுமான்சோ கம்கொண் டிருப்பான். அவனைநா ன்சோகமா கபார்க்கமுடியாது.
மன்னா, என்சோகம் உங்களுக் குமோசஉ ணர்வைதரு வதால்நான் கௌர விக்கப்பட் டேன்..
ராமும்ஹனுமானும், நீங்கள் இருவரும் குருசிஷ்ய னுக்குஓர்சி|ற ந்தஎடு த்துக்காட்டு. ராம், நீஹனுமா னைஆழமாக சிந்திக்கிறாய். ஹனுமா னும்உன்அ றைக்குபக் கத்திலிருந்துவிர ல்களைஇரவுமுழுக்கஉ ன்கொட் டாவிக்குசொ டுக்கிக்கி ண்டுஇ ருக்கிறான்.
ஹ னுமான், எங்கள் முட்டாள்தன த்தைமன் னித்துவிடு.
ஆமாம், ஹனுமான், அண்ண னுக்குஉ ன்சேவை தொடர்ந்துசெய். நாம்இடை யூறுசெய் யமாட் .டோ ம்.
முடிவு

மந்திரவார்த்தைகள்

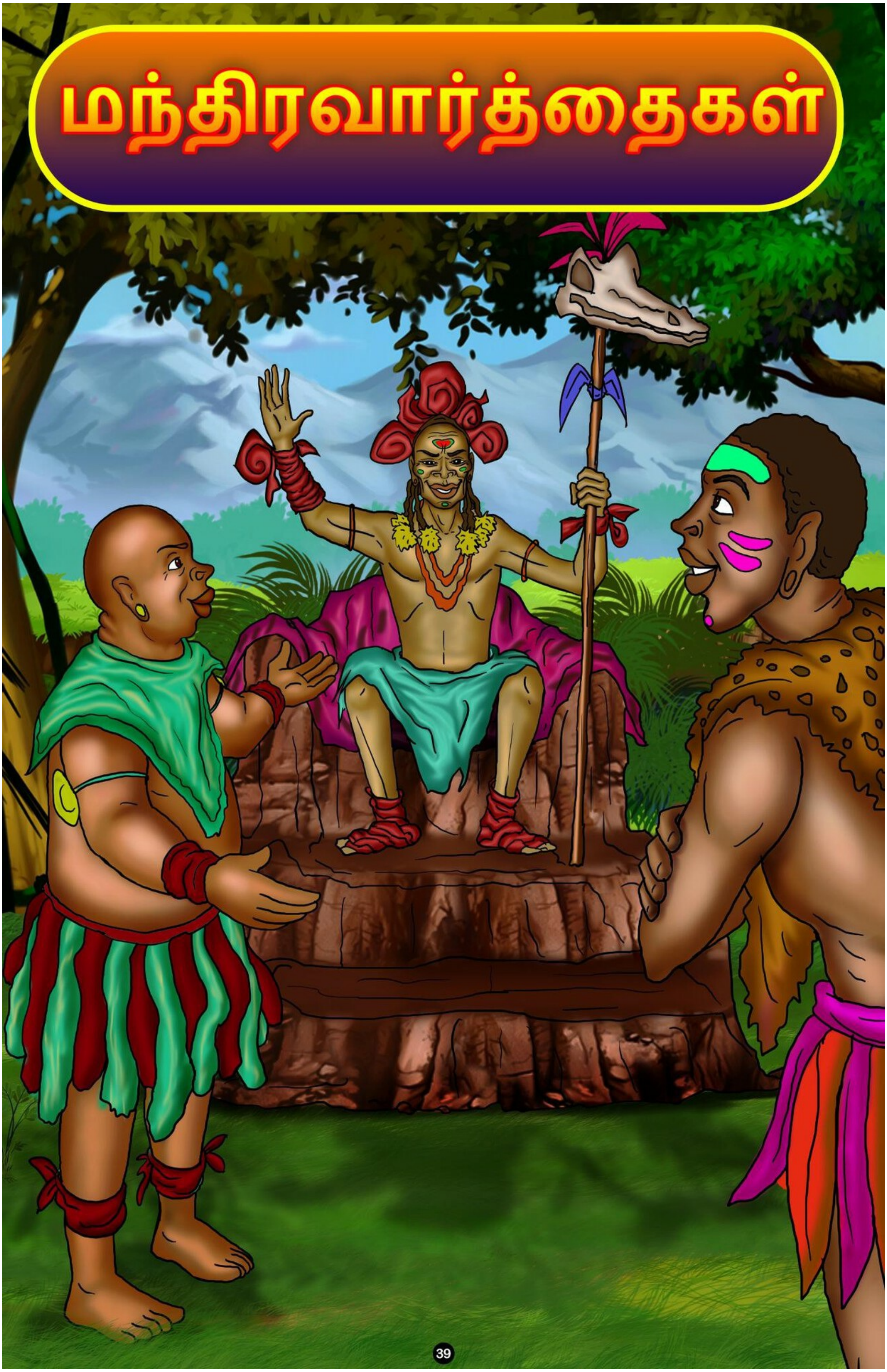

ஜடோ யாஆப்ரிக் காவில்ஒ ருசிறியகிர மத்தில்வா ழ்ந்தான். அவன்ஒ ருசோம்பேறி. எப்பொழுதும் சுலபமாகபணம் சம்பாதிக்கஎ ண்ணுவான். அவனுக்குமந் திரத்திலும் சூன்யமந்திரீ கத்திலும்நம் பிக்கைஇ ருந்தது.
ஜடோ யாமந்திரவா தியாரை யேனும்சந் தோஷப்ப டுத்தினால், அவனிடமி ருந்துமந் திரம்கற்று, நிறைய பணம் சம்பாதிக்க எண்ணினான்
ஒருநாள் அவனுடை யதூரத்துஉறவி னர்பங்கோலாஅ வன்வீட்டிற் குவந்தான்.
பங்கோலா, யராவதுமந்திர வாதிஉ னக்குதெரியுமா, நான்சூன்ய ம்கற்கவே ண்டும்.
ஜடோஜா, சூன்யம்கற் பது சுலபமல்ல.
நான்கடினமாக உழைக்கதயார்.
நீபலநாள் விரதம்வைக்க வேண்டும். இரத்தம் ஆ|ண்டவ னுக்குகொடு, தீயின்மீதுநட, இன்னும்பல ....

அவ்வளவுகஷ்டப்பட்டாலும், மிகசிறிதள வுதான்சக் திஉனக்கு கிடைக்கும்.
மந்திரவாதி களுக்குநிம்ம திஇருக்காது. அவர்களுடை யஉடம்புப லவீன மானது, குறைந்த காலமேவா ழ்வார்கள். ஆகவேவே லை செய்து பணம்சம் பாதித்து க்கொள்.
நீஎன்னைப யமுறுத்துகிறாய். நான்மந்தி ரம்கற்கதீர்மா னித்து விட்டேன்.
சரி, நான்உ .னக்குசொல்கிறேன்எப்படி .கற்பதுஎன்று. எங்கள் கிராமத்தில் யாவாஎ ன்றுஒரு மந்திரவாதிஇருக்கிறான். ஆனால்
அவன்மற்ற வர்களுக்குஉ தவமந்திர த்தைப யன்படுத்துகிறான்.
ஆமாம், அவனிடம்நான்கற்கவேண்டும்

யாவாவிடம்கேட்காமல் அவனுடை யஎதாவது ஒருதேவையைநீ பூர்த்தி செய்யவேண்டும். அவன்உ ன்னை பாராட்டவேண்டும். இதைநீஒ ரேதட வையி ல்செய்யவேண்டும்
அவன்பாராட்டை நீபெறத்தவறினால், உன்வாழ்நாளில், மறுபடியும்ம ந்திரத்தை தப்பற்றிநீபேசக்கூடாது. ஒப்புக்கொ ண்டால்என் னுடன்வா.
நான்ஒப் புக்கொள் கிறேன்.
ஜடோயாபங் கோலா வுடன் அவன் கிராமத்திற்கு போய்யா வாவிட ம்அறி மு கம்செய் யப்படுகின்றான்.
கடவுள்உ ன்னை ஆசீர்வதிக் கட்டும்..
யாவா கடவுளின் சடங்குகளைப் பற்றிபேசிக் கொண்டி ருந்தான்.
சடங்குக்குசில பொருள்கள்தேவை. அவைகாட்டு க்குள்தான் இருக்கின்றன. யார்போ வார்கள், எனயோசிக்கிறேன்.

ஏற்கன வேஇருட் டிவிட்டது.
நான்போய் தேங்காய் கொண்டு வருகிறேன்.
ஜடோயாவுக்கு தேங்காய்கி டைத்தது, ஆனால் இரு ட்டில்மரத் தைசு ற்றிஒ ருபாம்பு இருந்தது. அதுவிஷப்பா ம்பாகஅவனு க்குதெரிந்தது.
நான்தேங் காய்எடுக் கவேண்டும், என்னசெய்ய?
ஜடோயாசில இலைகளை பறித்து, அதன்சாறை பி ழிந்துவிஷத்தி லிருந்துத ப்பிக்கஉடலில் தடவிக்கொண் டுஇரண்டுதே ங்காயை பறித்துக் கொள்கிறான்.
ஜடோயா வீட்டைஅடை ந்தபோதுஇர வுஆகிவிட்டது.
யாவாதூங் கிக்கொண்டி ருப்பான், காலை யில்போய்கொடு.

ஜடோயாசாப்பிட் டுகடினமாக உழைத்ததால் அதிகநேரம் தூங்கிவிட்டான். நேரம்கழித் துஎழுந்தான்.
ஆண்டவனே, நேரமாகிவிட்டதே, யாவாபூஜையை முடித்திருப்பான்.
நீதேங்காய் கொ ண்டு வருவது யாவா வுக்குத்தெரியும், அவசரம் என்றால்கே ட்டிருப்பான்.
குளித்துவிட் டுபோ. தேங்காயை கொடு, அவன்மகி ழ்ந்தால் உனக்குசூ ன் யம்சொ ல்லி கொ டுப்பான்.
ஜடோயா தேங்காய் கொண்டுவந் தவிதத்தைவி ளக்கினான்.
ஆக, உண்மையி ல்நீதேங்கா ய்கொண் டுவந்தாய்?
நான்உன்னை நம்புகிரேன், ஆனால்சட ங்குமுடிந் துவிட்டது.
ஆக, நீசூன்யம் சொல்லிதர ப்போவதில் லையாஎனக்கு?

என்னையார்எ னநினைத்தாய்?
உன்தேங்கா யைஎடுத்து க்கொள்.
ஜடோயாந டந்ததைபங்கோ லாவுக்குவிள க்கினான்.
மனம்தள ராதே.
சூன்யம்க ற்பதுஉன்விதியில்இல்லை.
சூன்யம்கற்கா மல்வாழ்வ
துகடினமா னதுஅல்ல.
மற்றவரைப்
பொ ல்நீயும் நேர்மையுடன்உ
ழைத்துவா, நீசந்தோஷ
மாகவா ழ்வாய்.
ஜடோயா கிராமத்தி ற்குதிரு ம்பினான். சிலநாள்க
ழித்துயாவா பங் கோலா வீட்டி ற்குவந்தான்.
ஜடோயாசூ ன்யம்சொல்
லித்தரஎன்னிடம் கேட்டான்.
அவன்என்ன என்னைமந்திர
வாதிஎனநினைத்தானா?

ஜடோயா உன்வீட்டி ற்குதேங் காய்கொண் டுவந்தான், அவனைபுக ழாமல்தி ட்டினாய்.
மக்களை குறைகூறு ம்உன்சுபாவ ம்எனக்கு தெரியும், ஆக வேநல்ல துக்குஅதை உப யோகித்தேன்.

யாவாதன்தவறை உணர்ந்தும|ற்ற வரைகுறை சொல்வதை விட்டு விட்டான்.
உங்கள்திட்டினால், அவன்மீண் டும்சூன்யம் கற்கமுயற்சி க்கமாட்டான், நீஉண்மை யில்மந்திர வாதிதான்.
முற்றும்

தந்திரமானசெயல்

ஒருநாள்பக்கிஎன்றமுயல்உணவைதேடிகாட்டுக்குவந்தது.
மதியம்ஆகியும்அதுக்குசாப்பிட ஒன்றும்கிடைக்கவில்லை.
தளர்ந்துபோய், ஒருமரத்தடி
யில்படுத்தது. சிறிதுதூரத்தில்,
ஒருபசுமேய்ந்துகொண்டிருந்தது.
ஹேய்,
எவ்வளவுபிரமாத
ம்உன்வாழ்க்கை ..?
ஏன்பக்கி?

வறட்சி நேரத்திலும், கொஞ்சம்புல்இருந்தால் போதும்உன்வயிறு நிரம்பிவிடும்.
ஆக... ?
ஹா... ஹா ... ஹா ....
எங்களை நாங்களேதான்பழிக்கவேண்டும். நாங்கள் வேருள்ளசெடிகளையேஉண்ணு கிறோம். நாம்புல்தின்னவும்பழகினால், உணவுக்குகஷ்டப்படவேண்டியதில்லை.

வேர்உட்கொள்வது, உங்கள்தேர்வு,
என்எஜமான்வேறுபொருளைஉண்பார்,
ஆனால் நாங்கள் புல்தான்தின்னமுடியும்.
மற்றவரைகண்டுஉண்ணுவதை நிறுத்தினால்,
எனக்கும்என்குலத்திற்கும்என்னஆகும்?
பட்டினியால்சாக
வேண்டியதுதான்.
வருந்துகிறேன்.
மனிதர்கள்எதைஉ
ண்ணுகிறார்கள்சொல்.
பலபொருள்களைஅவர்
கள்உண்ணுகிறார்கள்.
காட்டிலிருந்துசிறிதுதூர
த்தில்அவர்கள், காய்கறி
களும்பழங்களும்
விளைவிக்கிறார்கள்.

இதைக்கேட்டுபக்கிவாயில்நீர்வருகிறது.
ஒஹ்ற, தகவலுக்குநன்றி.
பக்கிமுயல், உடனேஅந்தபண்ணையைதேடிபோகிறது.
பண்ணையை அடைந்தது, அங்கேகாரெட், பீன்ஸ், தக்காளி முதலியவற்றை பார்த்துமகிழ்ந்தது.
நன்றி, பசுவே, நான்இங்கேதினமு ம்வந்து சாப்பிடுவேன்.
பக்கிமுயல்தினமும்போய்வயிறுநிறையஉண்ணும்.

ஒருநாள்சாப்பிட்டுக் கொண்டி ருக்கும்பொ, அதுஓர்சத்தத்தைகேட்டது.
க்ர்ர்ர்.... க்ர்ர்ர்ர்.
யாராகஇருக்கும், நான்செத்தேன்இன்று.
திரும்பிபார்த்தால், ஒருகுள்ளநரிஇருந்தது. மனம்துடித்தது... குள்ளநரியா...
க்ர்ர்ர்.... க்ர்ர்ர்ர்.
பக்கிக்கு ஒருயோசனைவந்தது.
ஹைஅண்ணே... என்ன ஒரு நல்ல நேரம்...
ஆமாம், ஒருமு யல்விருந்திற்கு ..

கேள், ஒருநரிஎன்னைவிருந்
திற்குஅழைத்திருக்கிறது,
அவனுக்குஒருஅழகானமக
ளும்உண்டு. நீஏன்இந்தகாய்
கறிசாப்பிடுகிறாய், நீயும்எ
ன்னுடன்வாயேன். ?
இதைக்கேட்டுகுள்ளநரிக்கு, ஆசைவந்தது
சரி, நானும்வருகிறேன்.
ஒருகாரியம்செய்..நான்போய்
என்நண்பனைஅழைத்துவரு
கிறேன். நரிவரும்வரைகாத்திரு
அவன் இங்கிருந்துதான்
என்னைஅழைத்துசெல்வான்.
சரிபக்கி ..
நான்அரைமணிக
ழித்துவருகிறேன்.
முயல்தப்பிசென்றது, குள்ளநரி,
முட்டாள்தனமாககாத்துக்கொண்டிருந்தது.
பண்ணையின் சொந்தக்காரர்,
குள்ளநரிமறைந்துஇருப்பதைகண்டார்.

ஓஹ், நீதான்காய் கறிசாப்பிட்டுபோவதா, இரு ...
நான்என்காவ ல்நாய்களைவிடு கிறேன், உன்ன னகவனிக்க.
சொந்தக்காரர், காவல்நாய்கை ளகுள்ளநரியின்பின்னால்விட்டார்.
போய்அவை னபிடியுங்கள்.
பொவ் ...
பொவ் ...
பொவ் ...
பொவ் ...
நாய்கள்குள்ளநரியைதாக்கின, தப்பிக்கமுயன்றும், முடியவில்லை
பக்கிமுயல்மறைந்தி ருந்துஎல்லாம்பார்த்தது.
நல்லதுபக்கி, அதுஒருதந்தி ரமானசெயல்.
முடிவு

மருமகள்

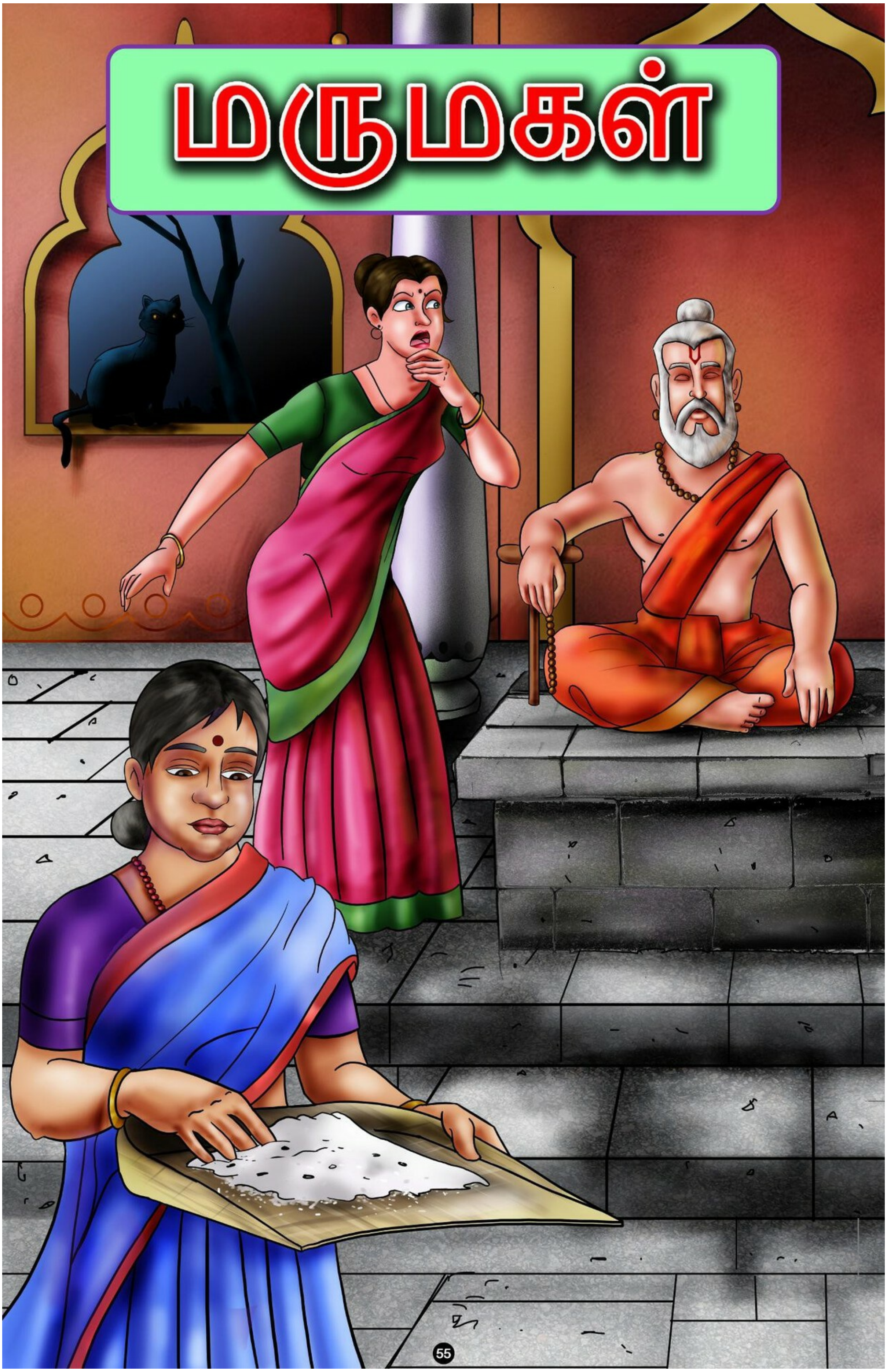

சாலிகிராம்என்ற கிராமத்தில் ஷாந்திஎன் றகிழவி, தன் மகனுடனும்ம ருமகளுடனும்இருந்துவந்தாள்.
சத்யபிரகாஷும், விஷாலாவு ம்சிலமாதங்களுக்கு முன்புதான்ம ணம்புரிந்தனர். விஷாலாவுக்குஆதிக்கம் செலுத்தும்குணம்இருந்தது.
நீஏன்வீட்டுவேலையில் அம்மாவுக்கு உதவுவதில்லை?
நான்செய்கிறேன்அன்பே கவலைப்படவேண்டாம்.

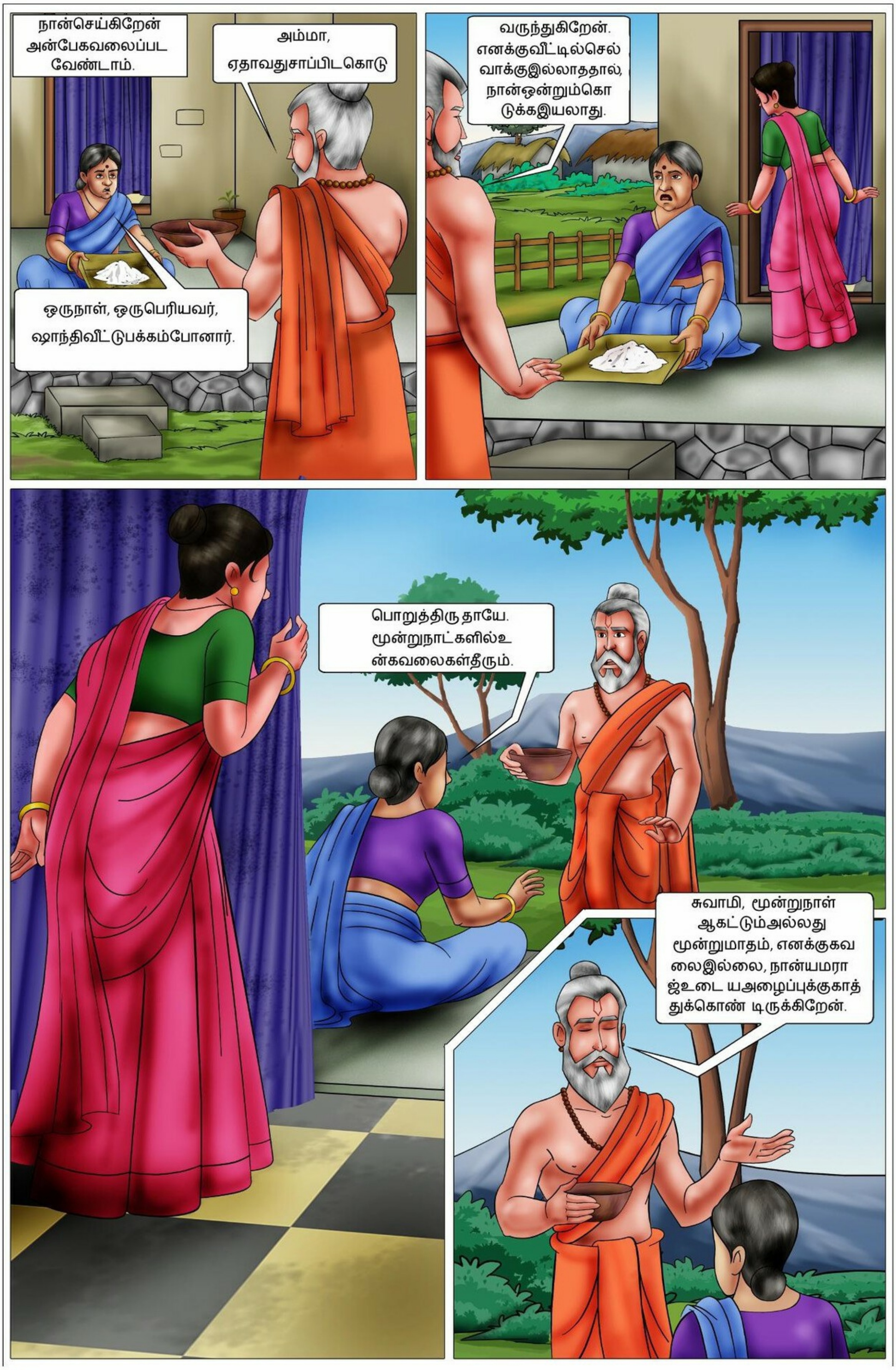
நான்செய்கிறேன் அன்பேகவலைப்பட வேண்டாம்.
அம்மா, ஏதாவதுசாப்பிடகொடு
ஒருநாள், ஒருபெரியவர், ஷாந்திவீட்டுபக்கம்போனார்.
வருந்துகிறேன். எனக்குவீட்டில்செல் வாக்குஇல்லாததால், நான்ஒன்றும்கொ டுக்கஇயலாது.
பொறுத்திரு தாயே. மூன்றுநாட்களில்உ ன்கவலைகள்தீரும்.
சுவாமி, மூன்றுநாள் ஆகட்டும்அல்லது மூன்றுமாதம், எனக்குகவ லைஇல்லை, நான்யமரா ஜ்உடை யஅழைப்புக்குகாத் துக்கொண் டிருக்கிறேன்.

பெண்ணே, உன்வீட்டுதெய்வ
த்தால்நீசபிக்கப்பட்டிருக்கிறாய்.
மூன்றுநாள்க ழித்துஅன்றுபெ
ளர்ணமி, கோவிலுக்குபோ.
கேட்டீங்களா, நாம்வீட்
டுதெய்வத்தால்சபிக்கப்
பட்டிருக்கோம்.
முட்டாள்மாதிரிபேசாதே.
அந்தமாதிரி எல்லாம் நடப்பதில்லை.
உம்ம்ம்ஏதொஎனக்குபின்னால்நடக்கிறது, நான்கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.
மூன்றுநாட்களுக்குப்பின்,
பௌர்ணமியன்று ..

ஒஹ், அவள்தூங்குகிறாள், அவளைஉள்ளேயேபூட்டி, நான்மட்டும் போகிறேன்.
விஷாலாஷாந் தியைஅவள்அ றையி ல்பூட்டிகோ விலுக்குத னியேபோ கிறாள். ஷாந்தி, ந ல்லது, நீவந்தாய்
சுவமிஜிதி யானத்தில் இருந்தார், கண் ணைமூடிசொன்னர் ...
ஒஹ், என்னைமாமி யார்என்று தவறாகநி னைத் துஇருக்கிறார். பரவாயில்லை
சாபம்என்ன வென்றால், உன்மருமகள்அடு த்தஜன் மத்தில் பூனையா கபிறப்பாள்.

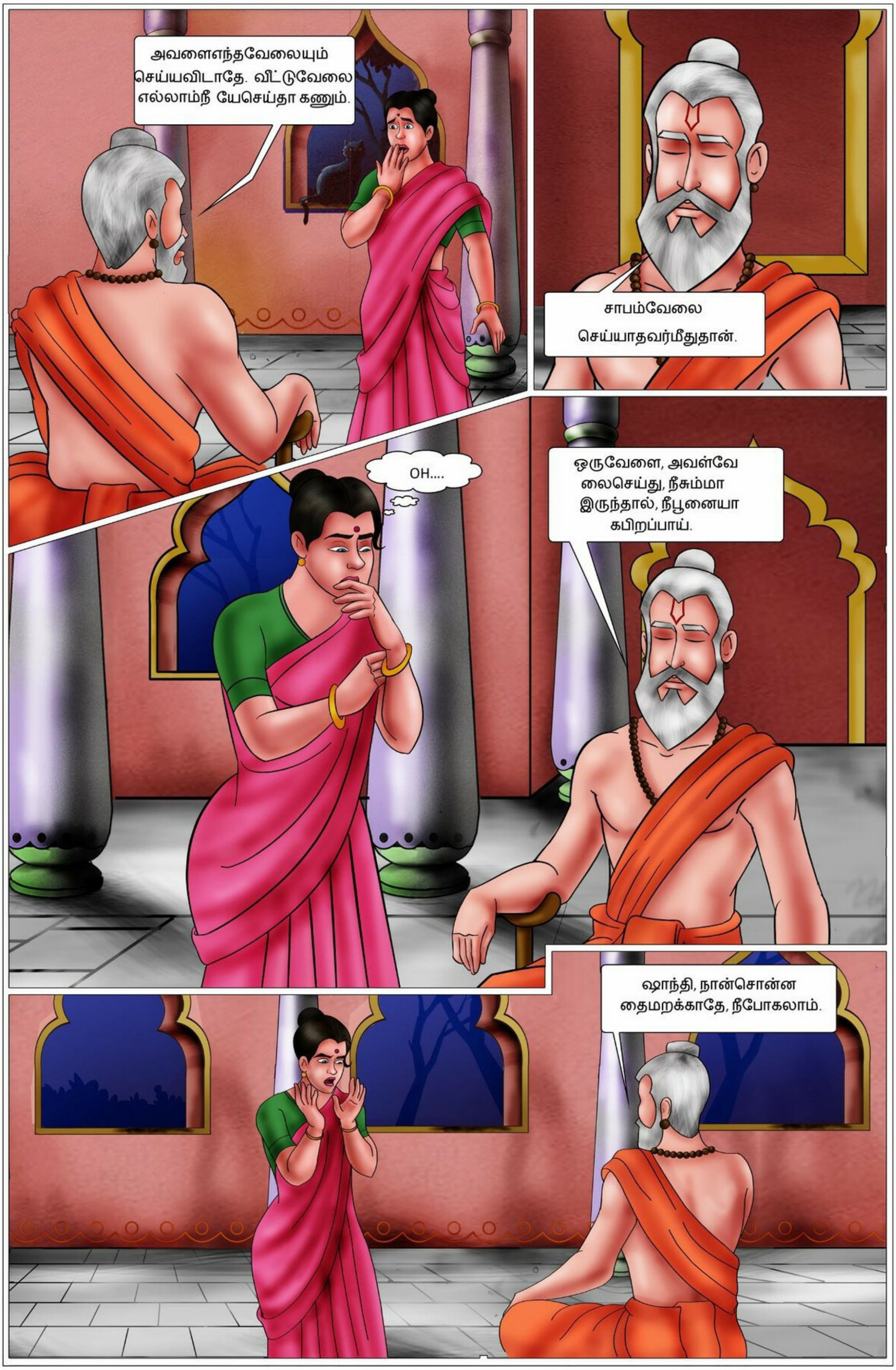
அவளைஎந்தவேலையும்
செய்யவிடாதே. வீட்டுவேலை
எல்லாம்நீ யேசெய்தா கணும்.
சாபம்வேலை
செய்யாதவர்மீதுதான்.
OH....
ஒருவேளை, அவள்வே
லைசெய்து, நீசும்மா
இருந்தால், நீபூனையா
கபிறப்பாய்.
ஷாந்தி, நான்சொன்ன
தைமறக்காதே, நீபோகலாம்.

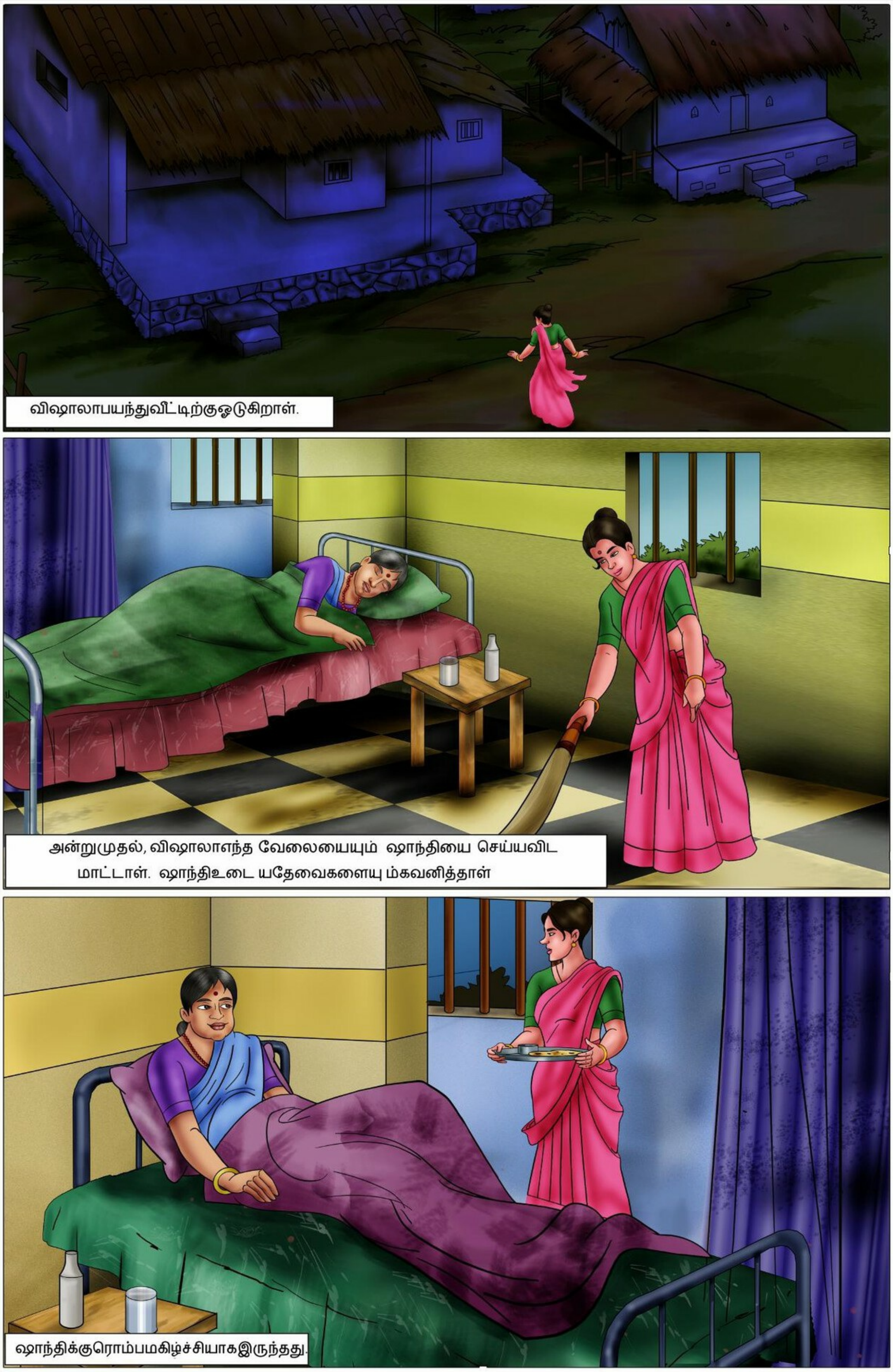
விஷாலாபயந்துவீட்டிற்குஓடுகிறாள்.
அன்றுமுதல், விஷாலாஎந்த வேலையையும் ஷாந்தியை செய்யவிட மாட்டாள். ஷாந்திஉடை யதேவைகளையு ம்கவனித்தாள்
ஷாந்திக்குரொம்பமகிழ்ச்சியாகஇருந்தது.

இப்போஎப்படி
இருக்குஅம்மா?
ஒருநேரம், நாம்பிடிபடுவோம்
எனநினைத்தேன். அனால்ஆண்ட
வன் கருணை, உ ன்யோசனை,
எல்லாம்நல்ல தாகஆகிவிட்டது.
ஆண்டவன்
ஆசீர்வாதம், சந்தோஷம்உ
ன்வாழ்வில்நி லவட்டும்.
விஷாலா வுக்குஅதுதெ ரியவில்க்லை. அவள்குடும் பத்தைநல்ல படிகவனித் துவந்தாள்.
முடிவு

அதிசயகுதிரை

ஒருநாள் அரசன்விக்ரம சேனாதன் படையுடன் காட்டுக்குவே ட்டை யாடபோ னான்.
ஒஹ் என்மானே, இந்தா ..
இதுசரிதான், மான் காயப்ப்பட் டுபக்கத்தில்எங் கேயாவது இருக்கும். வேகமாக போய்அதை பிடிக்க வேண்டும்.
வீரர்களே, வேகமாக செல்லுங்கள், மானைபிடி க்கவெண்டும்.

மன்னா, வேகமாக போகமுயற் சித்தாலும், இந்தகுதி ரைஉத வமாட்டேன் என்கிறது.
அதேநேரத்தில் மான்வேகமா கஓடி,தப்பித்துக் கொண்டது.
ஒஹ்ஹோ, மான்எங்கே, நான்பார்க்க வில்லையே. எப்படிஅதை பிடிப்பது, ஏன்நீங்க ள்உங்கள்திற மையைகாட்ட வில்லை?
மன்னா, இதுநம் குற்றம்இல்லை, குதிரைகள்வா மியைப்போல் வெகமாக ஓடவில்லை.
வாமி? யார்வாமி? அதுஎங் கேஇருக்கு?
மன்னா, வாமிஓர் அதிசயக்குதிரை, காற்றைவிட வேகமாகஓடும், அதுவாம தேவ்சாதுவி டம்உள்ளது.

அப்படியா? நான் வாம தேவையும் அதிச யக்குதிரையும் பார்க்கவே ண்டும். எல்லோ ரும்துறவியி ன்குடிசைக் குசெல்லுங்கள்.
சாதுஅவர்க ளே, நான்வாமியை ப்பற்றி அறிந்துஅ தைபார்க்கவ ந்தேன்.
ஒஹ், ஆமாம், ஏன்இல்லை, தங்கள்வருகைக் குகாரணம்?
ஹமாம், ஆமாம்
எனக்குஉங்கள்உ தவிவேண்டும். காட்டில்அடி பட்டஒருமா னைபிடிக்க. எனக்குஉங்கள் வாமிகுதிரை ஒநாளைக்கு வேண்டும், நீங்கள்கவலை ப்படாமல் கொடுக்கலாம் எனெனில், நான் இந்நாட்டு அரசன், விக்ரமசேன.
சரி, மன்னா, நீங்கள்கொண் டுபோகலாம், ஆனால், உங்கள்வார்த் தையைபாது காக்கவேண்டும்.

அரசன்குதிரை போகும் வேகத் தைகண்டு, ஆச்சரியப்பட்டான்.
ஆண்டவனே, இந்தமாதிரி குதிரையைஎன் வாழ்நாளில் நா ன்பார்த் ததில்லை. இதுதரையி லிருந்துஐந்து அடிஉயரத்தி ல்பறக்கிறது இருட்டுவ தற்குள், நான்மானை தேடியாக வேண்டும்.
சீக்கிரம், மான்ஒ ருமரத்தடியில் இருப்பதைஅர சன்பார்த்து, சுட்டான். மான்இ றந்துவிட்டது.
எனக்கு மகிழ்ச்சியாக உள்ளது, என் வேட்டையைநான் முடித்தேன். ஒருஅதிசயக் குதிரையிலும் சவாரிசெய்தேன்.
வாமியைதி ருப்பிதரவே ண்டியநேர ம்வந்துவிட்டது., நான்என்ன செய்யவே ண்டும்?
அரசன்வாமி யைதன்னுட ன்கொண்டுசென்றான், திருப்பிக்கொ டுக்கவில்லை. அவன்மன தைமாற்றிக் கொண்டான்.
சாதுவுக்குஇது தேவைஎனநா ன்நினைக்க வில்லை. அவன்என்ன செய்வான் இக்குதிரையை வைத்துக்கொண்டு, இதுஎனக்குபயனுள்ளது. ஆக, இதைநா ன்வைத்து க்கொள்கிறேன்.

மன்னா, வாருங்கள், நீங்கள் அன்றேதிருப் பிகொடுப்பீர்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அதிகநேரம்எ டுத்துக்கொ ண்டீர்கள்.
ஆமாம், நான்வாக்குகொ டுத்திருந்தேன். ஆனால், வாமிஉங் களைவிடஎனக் குதான்அதிகம் தேவைப்ப டுகிறது.
ஒஹ், இல் லைமன்னா, அரசனான நீங்கள்சிலகொள் கைகளை சொல்லி, மக்களுடைய சொத்தைஅபக ரிக்கக்கூடாது.
நான்கு திரையை திருப்பிதரமுடியாது, அதைசொல்ல த்தான் வந் தேன். நீஎன்னசெய்வாய். இதுஎனக்குசொந்தம். ஹா... ஹா... ஹா...

என்னை தண்டிப்பாயா?
இல்லை, மன்னாஇ ல்லை, என்சக்தி யைநான்உ ன்மீதுவீணா க்கமாட்டேன், அனால், என்உரிமைக் காகபோரா டுவேன்.
நான்சாது விடம்போராட மாட்டேன். நமக்குள் ஓர்பந்தயம். நான்வாமியி ன்மீதுசவாரி செய்வேன். நீவேறு எந்தகுதி ரையையும் எடு த்துக்கொள். அருகிலு ள்ளமலைக்கு போய்ஒரு நிமிடத்தில் திரும்பவேண்டும், யார்முதலில் வருகிறாரோ அவரு க்குவாமி.
சரி, மன்னா, நான்ஒப்புக் கொள்கிறேன். நான்ஜெ யித்தால் குதிரையைதிருப்பி தந்துவிடவேண்டும். நீபேச்சுமாறக்கூடாது. மாறினால், நான்உன்னை தண்டிப்பேன்.
அரசன்வா மிமீதுசவாரி செய்தான், அதுபறக்க ஆரம்பித்தது. சாது, இன்னும் வேகமானகு திரையில்ச வாரிசெய்தான். வாமிஒரு நிமிடத்தில்ம லையை அடைந்தது, ஆனால்மற்ற குதிரைஅரைநி மிடத் தில்மலை யைஅடைந்துஅ ரைநிமிடத்தி ல்திரும்பி யும்வ ந்தது.

சாது, வாமி ஒருநிமிடம் போவதற்கும்ஒ ருநிமிடம்வருவத ற்கும்எடு த்து க்கொண்டது. ஆனால், உன்குதிரை, ஒருநிமிடத் தில்போய்தி ரும்பியும் வந்துவிட்டது.
அதுஎப்படி, எல்லோரும் வாமிதான்வே கமாகபோகும் என்றுசொல் கிறார்கள், ஆனால்நீஉன் ஆன்மீகசக்திை யபயன்படுத்தி, இந்த ஓட்டத்தை வென்றாய்.
இல்லைமன்னா, நான்எந்தமந்திர மும் ஓதவில்லை. என்னிடம் இரண்டுவித மானகுதிரைகள்உண்டு. நான்உனக் குஇரண்டம் தரமான வாமியை க்கொடுத்தேன்.
நீஎப்படிஎன் னைஏமாற்றலாம், நான் இந்நாட்டு அரசன்.
மன்னா, உன்குணம்எனக்குதெரியும், நீநல்லம னதுஉடை யவன்அல்ல.

ஒருசுயந லவாதிமக்க ளைவிரும் பமாட்டான்.
தன்னையு ம்விரும்பமாட்டான்.
நீஒருஅரசனாகமக்க ளைபாதுகாக்க வேண்டும்.
ஆனால்நீஉன்சக்தியைதுஷ்பிரயோகம்செய்தாய்.
நீ சுயநலக்காரன், சூழ்ச்சிக்காரன் ,
சொந்தம்கொண்டாடுபவன், தன்னலத்தைமட்
டும்பேணி, மற்றவரைபுறக்கணிப்பவன்நீ.
என்குதிரையைபலவந்தமாகஎடுத்துக்கொண்டுபந்
தயத்தில் என்னைஜெயிக்கபார்க்கிறாய். ஆகவேநான்உ
னக்குமுதல்த ரகுதிரையை கொடுக்கவில்லை.
அதைதிருப்பிதரஉனக்குமனம்இல்லை.
ஆகவேஉனக்குஒருபாடம்கற்பிக்கவிரும்பினேன்.
குதிரையைதிருப்பிதரும்நேரம்வந்துவிட்டது, கொடுத்
துவிட்டு இந்தஇடத் தைகாலிசெய். இல்லையென்றால்,
நான்என்சக் திகளைகொண்டு உன்னைதண்டிப்பேன் ...
அரசன்அதிர்ந்து,
குதிரையைகொடுத்து, வாதாடாமல்
அங்கிருந்து கிளம்புகிறான்.

என்செயலு க்காகநான்ம ன்னிப்புகேட்கிறேன், நான்போய் என்மக்க ளிடமும்மன் னிப்புகேட்கிறேன்
நான்உண்மையில், மக்களிடம்மன்னிப்புகேட்கிறேன். நான் முந்துநிறையதப்பு செய்துள்ளேன். மக்களுக்குந ல்லதைசெய் யவில்லை. திருந்திகொள்ள நேரம்வந் துவிட்டது. நான்ஒ ருநல்ல அரசனாகவி ளங்கவேண்டும். என்வார்த்தைக ளைபாதுகாப்பேன்.
கடைசியில், அரசன்தன்த வறைஉணர்ந்து, வாம்தேவுக் கும்நன்றி செலுத்தினான். மனம்மாறி, நாட்டைநல்லபடிஆண் டுவந்தான்.
அகந்தை, கெட்ட குணங்கள் சங்கமிக்கும் இடம். அகந்தை அகன்றால் மனம் உண்மையை உணரும். கெட்ட குணங்கள் அகலும். இதை உணர்வீர்களாக!
முற்றும்.

யானை

கவிஞர் சோம் அரச சபையில் ஒரு கவி பாடினார்.
அரசன் சோம் உடைய திறமையால் ஈர்க்கப்பட்டு அவருக்கு வெகுமதி அளித்தான்.
அதே கிராமம்த்தில் ப்ரத்யுஷ் என்று ஒரு அறிஞர் இருந்தார்.
என்னுடைய அப்பா தான் சோமை கவிஞர் ஆக்கினார்
ஒஹ், அப்படியா? பின் ஏன் நீ ஒரு கவியாக இல்லாமல் அறிஞராக இருக்கிறாய் ?

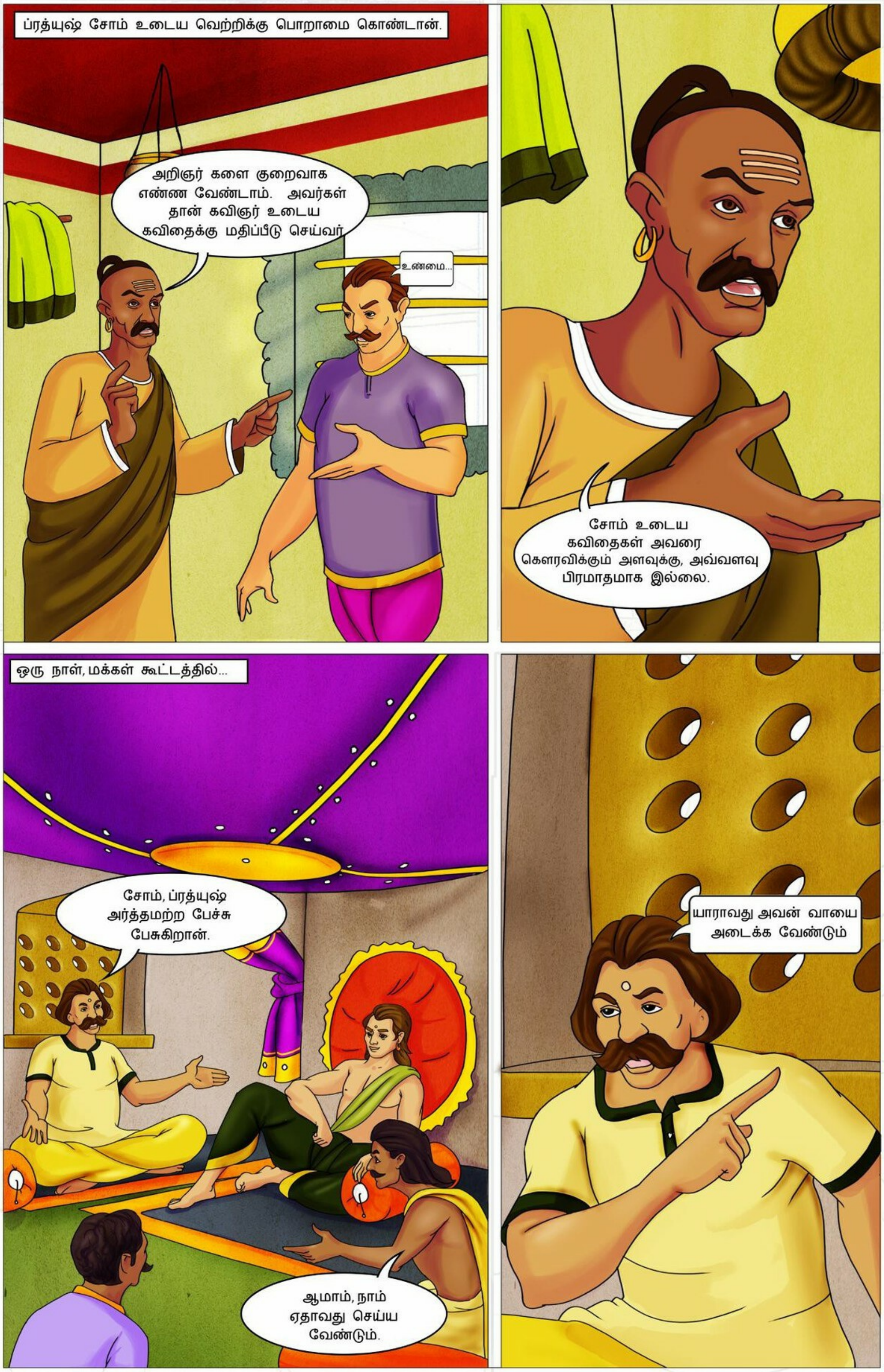
ப்ரத்யுஷ் சோம் உடைய வெற்றிக்கு பொறாமை கொண்டான்.
அறிஞர் களை குறைவாக எண்ண வேண்டாம். அவர்கள் தான் கவிஞர் உடைய கவிதைக்கு மதிப்பீடு செய்வர்
உண்மை...
சோம் உடைய கவிதைகள் அவரை கௌரவிக்கும் அளவுக்கு, அவ்வளவு பிரமாதமாக இல்லை.
ஒரு நாள், மக்கள் கூட்டத்தில்...
சோம், ப்ரத்யுஷ் அர்த்தமற்ற பேச்சு பேசுகிறான்.
ஆமாம், நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.
யாராவது அவன் வாயை அடைக்க வேண்டும்

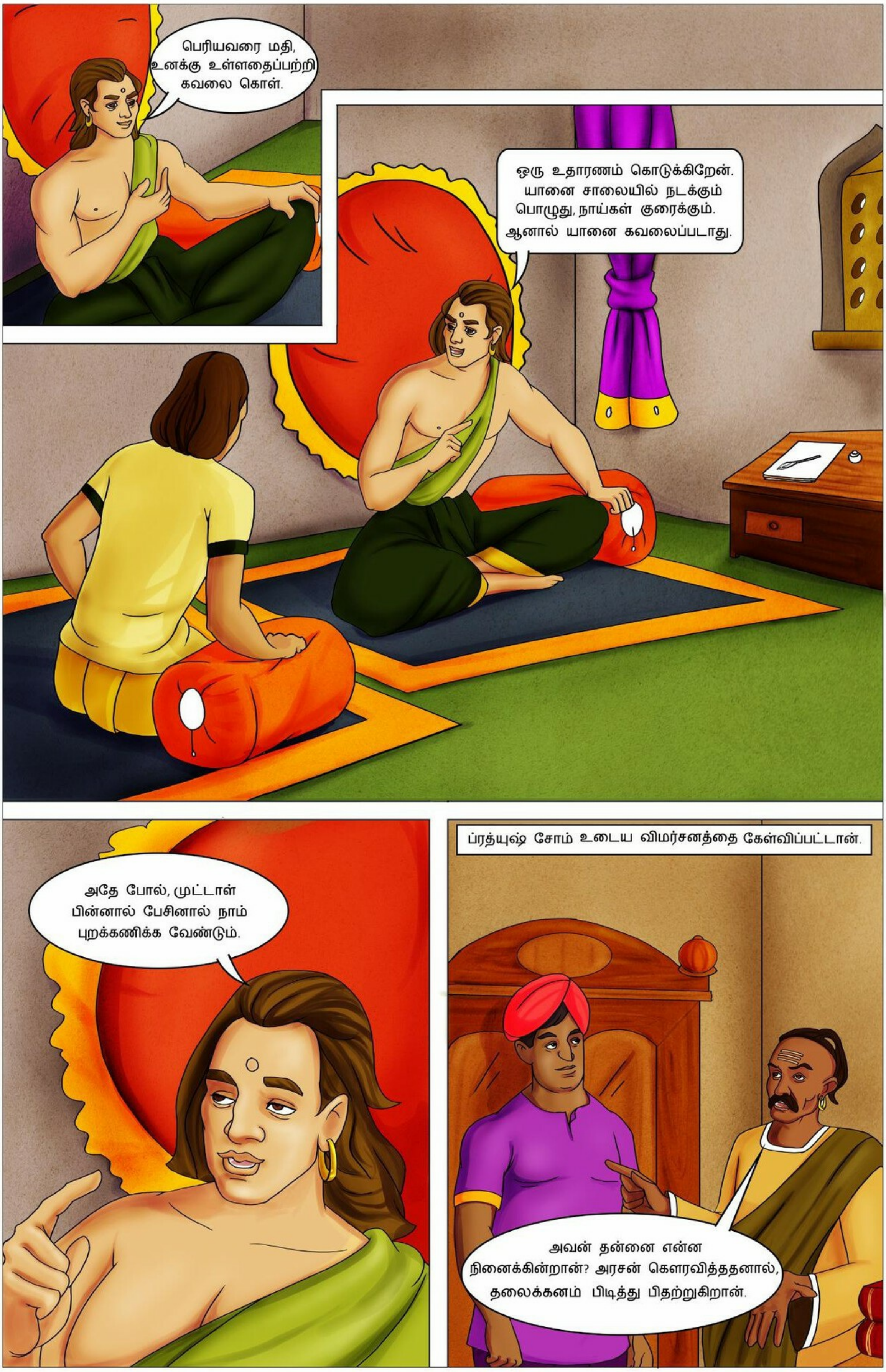
பெரியவரை மதி, உனக்கு உள்ளதைப்பற்றி கவலை கொள்.
ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். யானை சாலையில் நடக்கும் பொழுது, நாய்கள் குரைக்கும். ஆனால் யானை கவலைப்படாது.
அதே போல், முட்டாள் பின்னால் பேசினால் நாம் புறக்கணிக்க வேண்டும்.
ப்ரத்யுஷ் சோம் உடைய விமர்சனத்தை கேள்விப்பட்டான்.
அவன் தன்னை என்ன நினைக்கின்றான்? அரசன் கௌரவித்ததனால், தலைக்கனம் பிடித்து பிதற்றுகிறான்.

அவன் என்னை நாய் என்று சொல்ல முடியாது, நான் நீதிபதியிடம் புகார் செய்கிறேன்.
ப்ரத்யுஷ் புகார் நீதிவானிடம் செய்கிறான்.
சோம் நீ இவனை, நாயுடன் ஒப்பிட்டாயா?
ஆமாம் ஐயா.
உன் அந்தஸ்த்தில் இருப்பவன் பொய் சொல்லக்கூடாது.
அவன் உன் கவிதையை விரும்பவில்லை என்பதற்காக, அவனை நாயுடன் ஒப்பிடக்கூடாது.

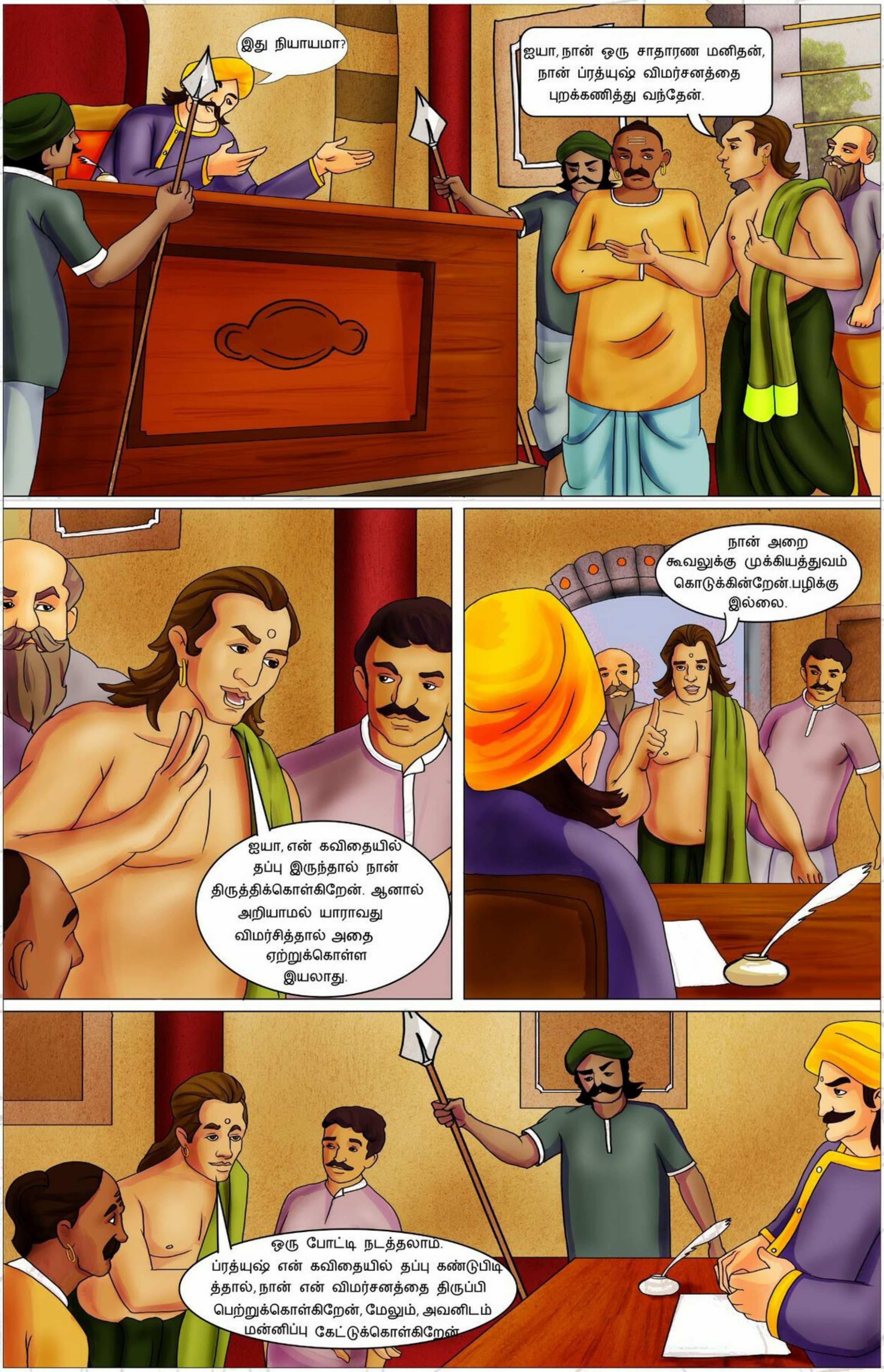
இது நியாயமா?
ஐயா, நான் ஒரு சாதாரண மனிதன், நான் ப்ரத்யுஷ் விமர்சனத்தை புறக்கணித்து வந்தேன்.
ஐயா, என் கவிதையில் தப்பு இருந்தால் நான் திருத்திக்கொள்கிறேன். ஆனால் அறியாமல் யாராவது விமர்சித்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.
நான் அறை கூவலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றேன். பழிக்கு இல்லை.
ஒரு போட்டி நடத்தலாம். ப்ரத்யுஷ் என் கவிதையில் தப்பு கண்டுபிடித்தால், நான் என் விமர்சனத்தை திருப்பி பெற்றுக்கொள்கிறேன், மேலும், அவனிடம் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொள்கிறேன்

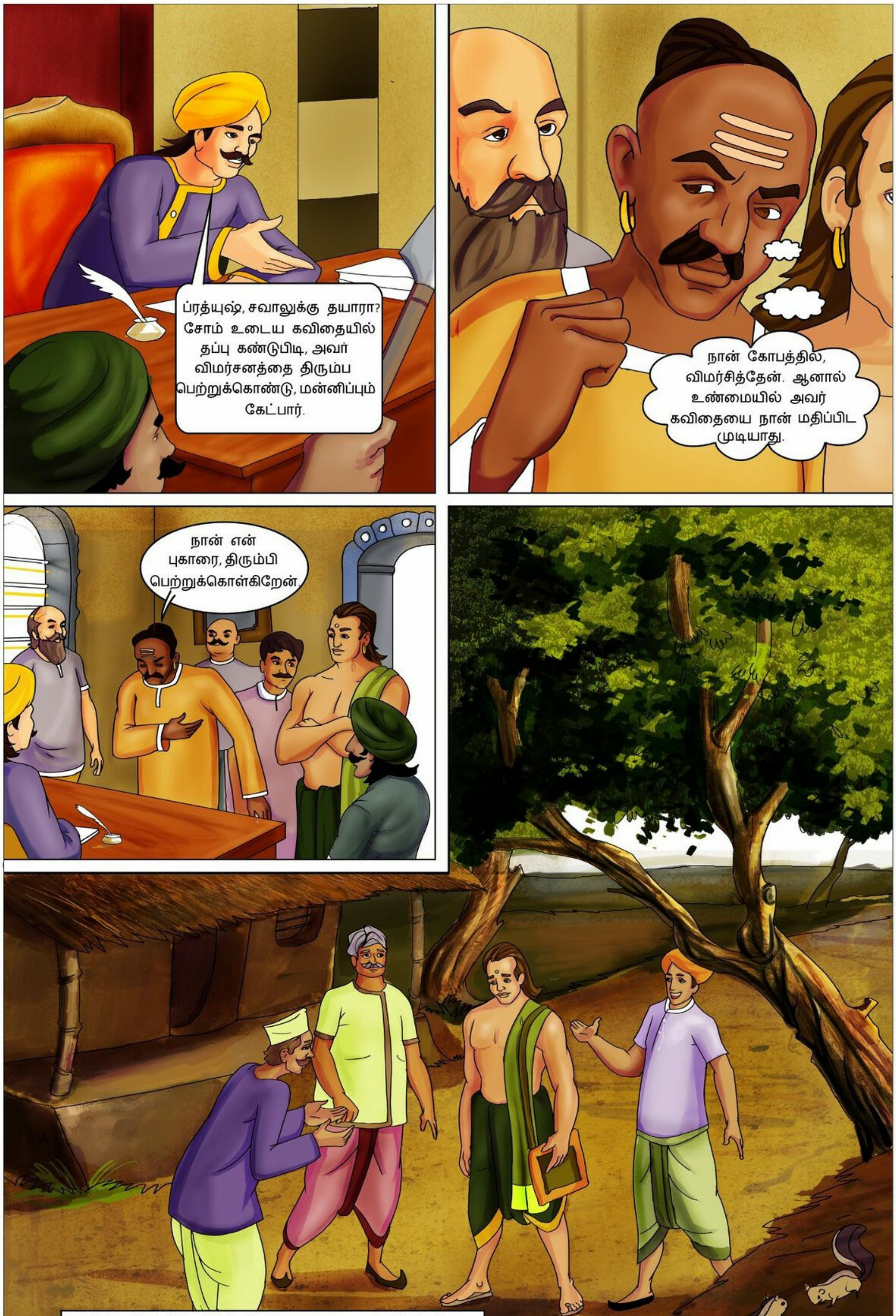
ப்ரத்யுஷ், சவாலுக்கு தயாரா? சோம் உடைய கவிதையில் தப்பு கண்டுபிடி, அவர் விமர்சனத்தை திரும்ப பெற்றுக்கொண்டு, மன்னிப்பும் கேட்பார்.
நான் கோபத்தில, விமர்சித்தேன். ஆனால் உண்மையில் அவர் கவிதையை நான் மதிப்பிட முடியாது.
நான் என் புகாரை, திரும்பி பெற்றுக்கொள்கிறேன்.
இந்த நிகழ்சிக்குப்பின், சோம் உடைய புகழ், இரட்டிப்பு ஆயிற்று. மக்கள் அவரை "யானை" என அழைக்கலாயினர்.
முற்றும்

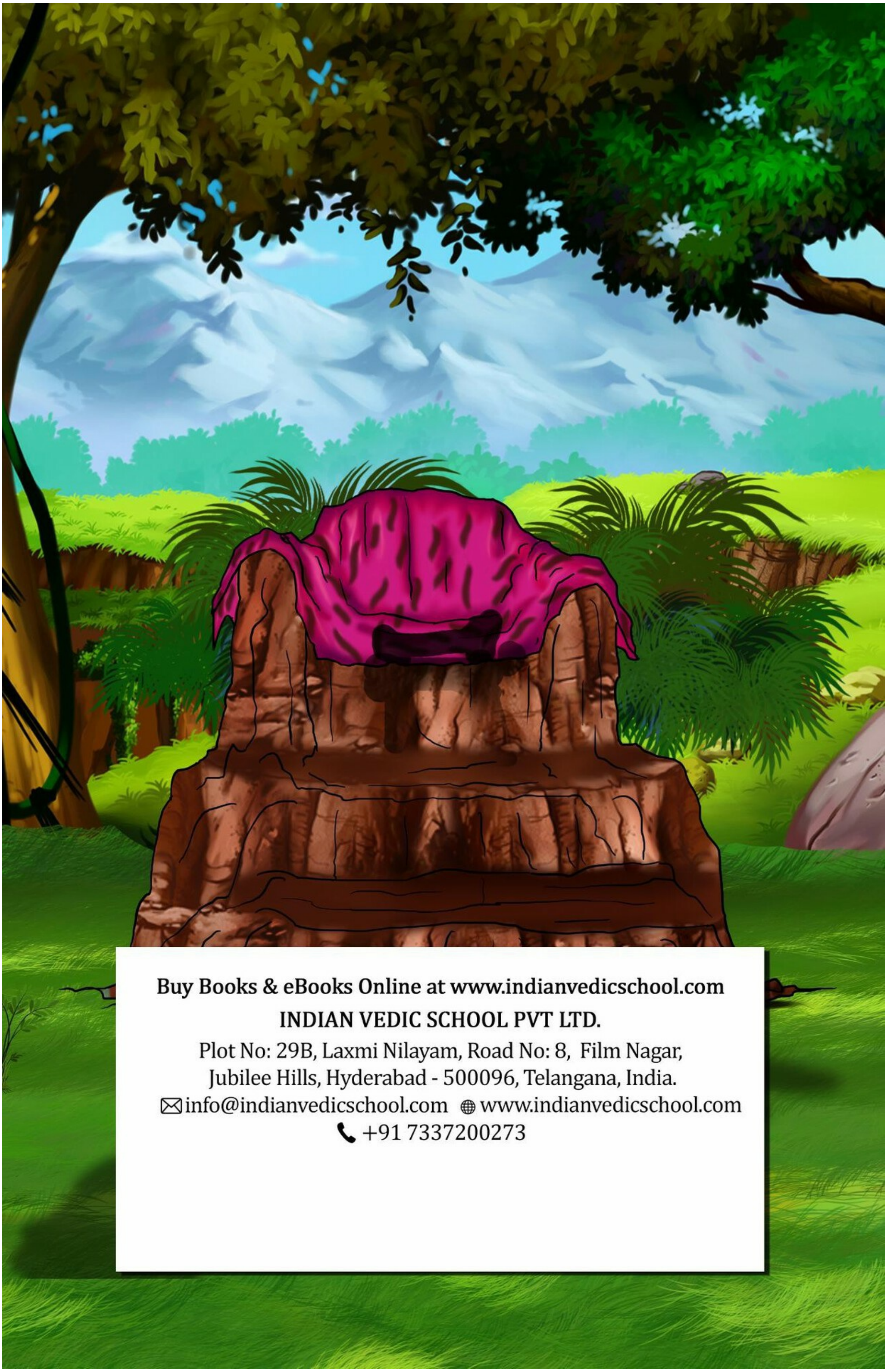

Buy Books & eBooks Online at www.indianvedicschool.com

INDIAN VEDIC SCHOOL PVT LTD.

Plot No: 29B, Laxmi Nilayam, Road No: 8, Film Nagar,
Jubilee Hills, Hyderabad - 500096, Telangana, India.
info@indianvedicschool.com www.indianvedicschool.com
+91 7337200273